Cum decorem. Uxorati non admittuntur ad eccleſiaſticas dignitates ⁊ coguntur dimittere q̄s habent. ¶ No. ṗmo ibi dignitates. ꝙ vxorat' lȝ cleric' nō pōt hr̄e eccliaſticā dignitatem idē tm̄ dic de alio bñficio ſimplici. vt in. c. j. ij. ⁊. iij. ē. e. ⁊ no. h glo. ¶ Scđo no. h ex fi. tex. ibi ſine prauo exēplo. ⁊c. ꝙ cōſuetudo nō valet vt ꝯiugat' poſſit tenere bñficiū eccliaſticū. nō eni valet ꝯſuetudo cū prauo exēplo. ar. in. c. cū decorē. ē. ti. ij. ⁊ ita cōiter tenēt hic doc. qđ no. Sȝ q̄rit̄ q̄d ſi nō publice ſunt vxorati: doc. ⁊ bñ dicūt ꝙ idē dūmodo hoc probari poſſit. ⁊ ꝑ hoc iura ſupius alle. ⁊c.

Ex parte. Clerici cōiugati i reb' ſuis nō gaudēt priuilegio clīcali. h. d. ſcđa ibi. cū igit̄. No. ṗmo ꝙ cleric' ꝯiugat' nō gaudet i pſona nec i reb' ſuis priuilegio alioꝶ clericoꝶ. tenet̄ ḡ ſoluere gabellas ⁊ alia obſequia regalia. nō obſtat. ꝙ incedat in habitu ⁊ tōſura. ⁊ hodie ē magis clare deciſū. in. c. vnico. e. ti. li. vj. ⁊ dixi in. c. Johes. ē. c. Et ex hoc infert̄ ad duo. Primo ꝙ a laicis licite dñs ciuitatis exigit iuſticias ſuas ⁊ obſequia ꝯſueta. Scđo infert̄ ꝙ a clericis nō cōiugatis nō pōt dñs tpalis exigē aliqua obſequia. ſunt eni exempti iure diuino ⁊ humano vt le. ⁊ no. in. c. q̄q̄. de cenſi. li. vj. ⁊. l. iij. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ vide glo. in. c. ſi impator. xcvj. di. ⁊ Inn. i. c. ij. de ma. ⁊ obe. ¶ Scđo no. ibi lrati ꝙ hoīes litterati nō ſunt exēpti a debitis ⁊ obſequijs ⁊ iuſticijs ꝯſuetis exhibendis dño tpali. ad h. l. vt gradati. ff de mu. ⁊ ho. docētes tm̄ habent multa priuilegia. l. medicos. ⁊. l. fi. C. de pfeſ. ⁊ me. li. x. ¶ Querūt hic doc. nunq̄d depoſit' gaudeat his priuilegijs: ⁊ dic vt dixi in. c. Johes. nā ſi ſunt corrigibiles gaudent tenent̄ enim viuere clericaliter. ⁊ ſūt de foro eccle. vt in. c. accedentes. l. di. ⁊. c. dictū. lxxxj. di. ⁊ h itelligo in verbaliter depoſitio. nā actualiter depoſitus exutus ē incōtinēti oīm̄ ṗuilegio clericali. c. degradatio de penis. li. vj. Si vero depoſit' ē incorrigibilis pdit incōtinenti ṗuilegiū. ⁊ pōt cōprimi p iudicē ſecularē. tex. ē ſm̄ cōem intellectū in. c. cū non ab homine. de iudi. Et ex h no. ꝙ depoſiti vtūtur ⁊ gaudēt plurib' ṗuilegijs q̄ cōiugat' q̄tūcūq̄ incedat in habitu ⁊ tōſura. ⁊ facit ad id qđ dixi i. d. c. Johes vt facili' diſpenſet̄ cū clerico depoſito corrigibili q̄ cū coniugato circa beneficium.

Ut cōſultationi. Si cleric' i minoribꝰ militet̄ nō eſt cogend' deferre tonſurā vel habitū clericalē. h. d. ¶ No. ṗmo ꝙ miles dei nō ē incapax militie ſecularis. nā quilibȝ cleric' in quocunq̄ ordine cōſtitut' efficit̄ miles dei. nā deo militat. vt in. c. ep̄s. j. de p̄ben. facit. c. diuerſis. ē. eo. ⁊ nihilomin' pōt effici miles ſeculi. vt hic. ſic econtra miles ſeculi pōt effici miles dei. vt pȝ in li. feu. in. c. qui clericus. ſi de feudo fue. ꝯtro. ⁊ etiā rex ſiue baro pōt ꝓmoueri ad clericatū. xx. q. iij. preſes ¶ Sed querit̄ nunq̄d cleric' in minoribꝰ ꝯſtitut' aſſumēdo militiā ſecularē gaudeat priuilegio clericali. doc. expſſe nō tangūt ȝ tacite ſentiūt ꝙ nō dicūt ꝙ ſi miles dei efficit̄ miles ſecli ꝯſenit eē ꝯ militia clericali. ȝ alit̄ ſētit Inn. i. c. j. ꝯ apoſta. ȝ pꝰ cū dicerē ſic. ꝙ aut ꝓmouet̄ ad militiā ſecularem. ⁊ facit actū oīno ꝯriuȝ clericatui. vt q: exercet ſeua ſeu iuit ad bellū ⁊ ſi. ⁊ imediate pdit ṗuilegiu clericale. q: iſta ſūt ꝯria. vnde ex q̄ elegit ꝯriam vitā fuit ꝓma ipo facto excluſus. xxxij. q. j. cum renunciatur aut tm̄ eſt effect' miles ⁊ nō exercet ſeua nec alium actū prorſus cōtrariū clericatui. ȝ viuit honeſte vt cleric' ⁊ gaudet ṗuilegio. ita ſentit ibi Inno. Sed ego dubitarē q̄d in eo milite q̄ iurauit illa de qbꝰ ē glo. in. l. pe. ff. ex q̄bus cau. ma. nā inter cetera vere militandus debet iurare nō vitare mortē ꝓ re publica. ⁊ iſte actus prorſus ē ꝯrius clericatui. cuȝ clericatus officiū reddat clericū inhabilem ad pugnandū etiā cū infidelibꝰ. vt in. c. ex multa. j. ꝯ vo. ¶ Ultimo hic querit̄ q̄d ſi cleric' in minoribꝰ non efficit̄ miles nec ꝯiugat'. ȝ nō vult deferre tōſurā nunq̄d poſſit ad delationē cogi: Abb. h q̄ nō. alle. no. in. c. j. ⁊. c. fi. ꝯ. j. ꝯ apoſta. ⁊ cū h dicto tranſeūt cōiter doc. ⁊ ſanis mihi placet. nā ex quo pōt adhuc eligere vitā laicalē ꝯhendo matrimonium. ita poſſit habēdo ſpem ad matrimoniū ꝯhendū. pro hoc. c. in audientia. ⁊. c. cōtingit. de ſen. ex. vbi ꝯpelluntur tantū cauſatiue. ſ. ſi gaudere volunt priuilegio clericali. ⁊ hoc no. bene

¶ De clericis nō reſidentibus ¶ Rica.

¶ Supra viſum fuit in duobꝰ titulis p̄cedentibus qualit̄ clerici bñficijs ṗuent̄ p mulieꝶ ꝯſortia merito nunc ſubijcit̄ qualiter ſūt remouēdi propter nō reſidentiā in bñficijs. vel pōt ꝯtinuari ꝯgruentius q: clerici nō ſolū inhoneſte viuūt ſectādo mulierū ꝯſortia. ȝ etiā in beneficijs eoꝶ nō reſidendo ⁊ fructus eoꝶ capiendo. merito ſubijcit̄ hec rubrica de cleri. non reſi.

Non liceat. Ep̄o nō licȝ ſine licentia pape tranſire ad aliuȝ ep̄atum ipſum acceptando. alſ priuat̄ habito ⁊ ambito. h. d. cū glo. j. ṗmo ponit̄ dictū. ſcđo rō. ibi manifeſta. tertio rōnis rō. ibi. cū multis. ¶ Primo no. ep̄m nō poſſe ꝓpria auctē tranſire ad aliū ep̄atum. qđ ꝓcedit etiā ſi eēt electus ſiue poſtulatus ab eccleſia illa vacante. nō eni debet quacūq̄ ex cā dimittere ep̄atū ſuū ſine licentia pape. ē eni illi adeo matrimonialiter alligat' vt etiā cā religionis nō poſſit ipſū deferre. in. c. licet. de regu. ⁊. c. veniens. de renun. ⁊ hūt locū predicta etiā in inferioribꝰ clericis. vt in. c. admonet. ⁊. c. qđ in dubijs. de renun. ¶ Scđo no. litterā ibi. manifeſta. ꝙ id qđ colligit̄ ex coniecturis ⁊ ex veriſimilibus p̄ſumptionibus dicitur manifeſtum. pro quo bo. tex. i. l. licet. de leg. j. vbi dicitur euidens voluntas teſtatoris que ex coniecturis elicit̄. ¶ Tertio no. ꝙ valet ar. a cōiter accidentibus ⁊ tene menti ad hoc iſtū tex. nam ſic arguit tex. hic nullus eſt inuentus qui hoc facere. ⁊c. ⁊ de h arg. vide glo. ⁊ Cy. in. l. neq̄ natales. C. de probat.

¶ Ultimo no. ꝙ quis nō preſumit̃ dimittere bñfi-
cium ſuū ꝑ viliori. ⁊ h̃ inducit̃ ad nōbilē. q. q̄dam
clericus ſenex ꝑmutauit bñficium ſuū pingue cum
tenui cuiuſdā nepotis ſui nūquid ex hoc debeat ꝓ-
ſumi fraus vt ſic renūciauerit affectu carnali. ⁊ vt
poſt mortē ſuā beneficiū pingue remaneat penes
nepotē. Io. an. in. c. ij. de renū. li. vj. ſentit ꝙ ſic. ꝑ
hoc ē mens illi⁹. c. cōcurrūt eni in hoc caſu tres pre
ſumptiones. Prima cōiunctō ſanguinis. ar. c. gra
ue. j. de ꝓben. ſc̄da rō ſenectutis. tertia q2 nō eſt veri
ſile ꝙ q̄s velit bñficiū pingue dimittere ꝑ tenui. ar.
c. ſuꝑ hoc. de renū. ⁊. l. cū in debito. ff. de pba. Io.
de lig. ſentit hic oppoſitū. Nec ob. ſm euȝ. d. c. ij. q2
ille ibi fuit vſus iure ꝓhibito. iſte aūt vtit̃ iure con-
ceſſo. nec obſtare dȝ ꝯſanguitas ex q̄ alś ille ē ido-
neus. ar. lvj. di. noſti. ⁊. lxxxvj. di. nō ſatis. moder
niores magis videnẗ inclinare in opi. Io. an. Ego
ſic dicerē ꝙ aut inſūt aliq̄ ꝓſumptiōes elidētes ſeu
obfuſcantes ꝓdictas. ⁊ tūc nō ſufficiūt ad fraudem
ꝓbandā. pone exemplū. bñficiū pingue exigebat
magnā curā forte huic ſeni intolerabilē. vel locus
beneficij nō erat ſibi tut⁹. ſeu aer nō ꝯferebat ſibi.
ꝓ hoc. c. ad ſupplicationē. de renū. ⁊. c. cū venerabi
lis. de excep. facit. c. ad q̄ōnes. de rerū ꝑmu. ſ; ceſſā
tib⁹ his ꝯiecturis ꝓſumerē fraudē ꝓpter rōnes ꝓ-
dictas. ⁊ ꝑ iſtū tex. q̄ iudicio meo optīe facit ad de-
ciſionē huius. q. nā cōciliū hic mouet̃ ex eo qđ cōit̃
epi facere ſolēt. Idē videm⁹ in clericis. nā nō facile
ſolēt dimittere bñficia pinguia ꝑ viliorib⁹. imo to-
tis conatibus ſolēt ſꝑ creſcere in bñficijs. ⁊ ex his ꝓ
ſumptionib⁹ ſatis pōt ferri ſnīa. ar. h̃ ⁊. ſ. de ꝓſum.
c. afferte. ⁊ facit. l. indicia. C. de rei ven. ¶ In glo.
j. ibi alś ꝑderet habitū. ⁊c. Ex his verbis ſentit gl.
intellectū ad tex. nſm vt nō liceat epō trāſire ad ali-
am ciuitatē. ſ. cā transferendi ibi ſedē vt ſic deinceps
ſit epś ſc̄de ſedis vel eccl̄ie ⁊ nō prime. ⁊ iſte intelle-
ctus eſt ver⁹ i ſe ⁊ ſatis lr̃e ꝯſentane⁹. vt pȝ ex fi. ipi⁹
Alij intelligūt q̄ñ trāſit cā faciendi morā ibi diutur
nā. iſte intellect⁹ ē ver⁹ in ſe nō tñ ꝯgruit lr̃e. Alij in
telligūt q̄ñ tranſit cā inuadendi terras alteri⁹. ſ; te-
ne primū intellectū. ⁊ intelligūt doc. ⁊ bñ ꝙ iſte epś
priuabit̃ ꝑ ſnīam pape. q2 nemo citra papā poteſt
epm a ſuo epatu remouere q̄uis deliq̄rit vt i. c. ij.
⁊ quaſi ꝑ totū. de tranſla. pla. ⁊. iij. q. vj. accuſatus.
⁊. c. q̄uis. Et ex h̃ no. ꝙ ꝑ tranſitū ꝓpria auc̄te ad
ſecūdū epatū nō ē priuat⁹ ipō facto ſ; requirit̃ ſnīa.
Quid in inferiorib⁹ ⁊ ꝓlatis ⁊ clericis. dic vt no. in
d. c. qđ in dubijs. ¶ In glo. ij. in fi. ſo. h̃ ꝯtrarium
vt no. in. d. c. eſtote. ⁊ in. c. ij. de elec. li. vj. ⁊. vij. q. j.
ſi epś. ⁊ dicūt h̃ doc. ꝙ ex facto ꝯ legē nō pōt ꝓſumi
niſi malū quaſi velint dicere ꝙ vbi act⁹ pōt referri
ad malū ⁊ ad bonū. q2 eſt indifferens dȝ referri ſꝑ
⁊ interꝓtari ad bonū. ⁊ ita loquit̃. c. eſtote. ſ; vbi fa-
ctū in ſe ē malū lȝ poſſit hr̃e excuſationeȝ nihilomi-
nus referendū ē ad malū. ar. bonū in. c. j. de ꝓſūp.
⁊. l. nā ludus noxi⁹. ff. ad. l. aq̄l. facit qđ habet̃ i ꝑe.
ffoꝝ. circa fi. ⁊ vide ad idē nōbile dictū Inno. in. c.
ij. de dila. vbi dicit ꝙ ſi citatio in ſe ꝯtinet aliq̄d ꝯ le
gē ē nulla. licet poſſit iuſtificari in aliquo caſu ſp̄ali.
debem⁹ eni rem attēdere ſm naturā ſuam ⁊ eēntiā

⁊ nō ſm accidentalia. exemplū iudex citauit. a. vt
veniret ad r̄ndendum titio ſeruo. hec citatio nō ar
tat citatū. q̄m regularit̃ ſeruus nō pōt eē in iudicio
lȝ in aliquib⁹ ſpecialib⁹ hȝ legitimā ꝑſonā ſtandi in
iudicio. vt. l. vix certis. ff. de iudi. ⁊. l. j. C. ſi per vim
vel alio mō cū ſi. Et ex hoc infero ꝙ glo. in. c. abſit.
xj. q. iij. nō eſt ſimpliciter vera cū dicit ꝙ ſi clericus
amplectit̃ mulierē debem⁹ in dubio interpretari ꝙ
faciat cā benedicendi. dico eni ꝙ debem⁹ inſpicere
ꝯiecturas ex quib⁹ inducat̃ act⁹ licit⁹ vel illicitus.
⁊ ſic ꝑ ꝯñs bonū vel malum. de ꝓſump. c. lr̃is. ⁊. c.
tertio loco. nā ⁊ alibi ꝓhibet̃ clericus ſolus ꝯfabu-
lari cū muliere. lxxxj. di. cleric⁹. ⁊. c. miniſtri. facit. c.
ij. ſ. de coha. cleri. ⁊ mu. ¶ In gl. fi. ibi ꝓpter maio
rem vtilitatē intellige de maiori vtilitate reſpectu
animaꝝ nō reſpectu reddituum. nā reddit⁹ bñficij
nō debēt facē epm excellētiorē vel humiliorē. ꝯſide
randa eni eſt dignitas vt dicit tex. in. c. legim⁹. xciij
di. nec ē ꝯferend⁹ epat⁹ ꝓpter reddit⁹ lucrifacien-
dos. ſ; propt̃ onus ⁊ curā vt plurib⁹ poſſit ꝓficere.
⁊ iō dicit apl̄s. Qui epatū deſiderat bonū op⁹ deſi
derat. ⁊ pōdera. v̄. op⁹. ſonat eni i laborē. ſollicitu
dinē ⁊ curam. vt habet̃ in. c. q̄ epatum. viij. q. j.

Ex geſtis. Deponit̃ cardinalis q̄ in ſuo titulo nō reſidet. h. d. tex. eſt multum no. ꝓmo narrat depoſiti-
onem cardinalis. ſc̄do eius cām. ſc̄da ibi. eo ꝙ.
Primo no. ex ꝓn. ibi. geſtis. ⁊c. ꝙ geſta in concilio
ſemꝑ faciunt fidē ⁊ intelligo q̄ñ ſunt deſcripta per
perſonā publicā. ad h̃. l. geſta. C. de re iudi. ⁊. c. fi.
de proba. ¶ Sc̄do no. ibi in ſinodo. ꝙ cōciliū gene
rale q̄ñq; appellat̃ ſynodus. ad idē. c. j. de ſpon. ſolȝ
tamē appellari ſynodus cōgregatio quā facit epś i
dioceſi ſua. vt in. c. ſicut. de accuſa. tamē in effectu
idem eſt ſynodus qđ cōciliū. eſt eni nomē grecum
⁊ idē eſt qđ cetus. ⁊ vide de his ⁊ fi. bonū tex. i. c. j.
xv. di. ¶ Nota tertio ꝙ etiā cardinalis tenet̃ reſide
re in titulo ſuo. ⁊ aduerte ꝙ hic appellat̃ parochia
⁊ credo ꝙ iō. q2 iſte erat ꝓſbr cardinalis ⁊ ſic habe-
bat in titulū eccl̄iam parochialem. nam quidaȝ ſūt
cardinales epi. vt Hoſtieñ. ⁊ Sabineñ. ⁊ iſti habēt
epatus in titulum. ¶ Et no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ cardi
nalis nuncupat̃ ꝑ titulū. ⁊ habes ex hoc modū ſcri
bendi cardinali. ⁊ credo ꝙ olim omnes clerici bñfi-
ciati nominabant̃ ꝑ titulos. vnde alibi dicit̃ ꝙ non
dȝ q̄s intitulari in duab⁹ ꝓbendis. lxx. di. ſanctoꝝ
⁊ de iſto titulo ⁊ quis ꝓprie ſit titulus in iſtis bñfici
alibus. vide bo. tex. cū gl. in. c. dudum. ij. ſ. de ele.
de titulis cardinalis. vide qđ no. in. c. corā. e. ti. In
glo. j. in fi. pōdera bñ glo. ⁊ tenebis ſꝑ menti. nam
per hāc expoſitionē quā facit ad tex. videt̃ apte ſen
tire ꝙ in ꝯcilio generali ſolus papa habet ꝓtātem
auctorizandi. deponēdi ⁊ ſn̄ia faciendi. nō autem
cōciliū. ſed cōcilium habet approbare dūtaxat. hoc
tamē tex. nō dicit. ſed potius innuit ꝯtrarium duȝ
dicit ꝙ ab omnibus fuit depoſitus. nec glo. aliq̄d
allegat pro ſe. Inno. facit hāc expoſitionē glo. Ho
ſti. dicit cum proteſtatione ꝙ nō intendit ſcribere ꝯ
ꝓtātem pape ſ; nō ſine miniſterio h̃ fuit cōgregata
ſynodus ad depoſitionem cardinalis. vnde papa

nō ꝯſueuit nec ſm̄ aliquos pōt deponere cardina-
lem ſine cōcilio generali. Sunt eni cardinales ꝑs
corporis pape. ⁊ papa cū eis inducit totū orbē. c. ꝑ
venerabilē. qui fi. ſint le. ⁊ allegat illud. j. Regū. ij.
Dñi eni ſunt cardines terre. ⁊ poſuit ſuꝑ eos orbē
vñ ſicut papa nō pōt ab alio iudicari. ix. q. iij. alioꝝ
⁊. c. nemo. ita ⁊ cardinales debēt gaudere hoc ꝑui-
legio vt nō deponant̄ de facili. ſ; in cōcilio. ⁊ dic̄ in-
oleuiſſe de ꝯſuetudine vt papa nō excōicet cardia-
lem. ſed nec aliqđ ꝑceptū ei faciat ſine cōſilio alioꝝ
cardinaliū. ⁊ vide ad hoc qđ no. Jo. mo. in. c. ſuꝑ
eo. de here. li. vj. vbi dicit ꝙ collegiū cardinalium ē
in quaſi poſſeſſione vt papa ardua nō explicet ſine
ꝯſilio cardinaliū ⁊ aliqui exigūt cōſenſū. ⁊ ꝙ multa
ardua geſta ꝑ ſolū papā retractata fuerūt. nil alle-
gant ad hoc doc. ſ; tu vide tex. op. in. d. c. ꝑ venera-
bilē. in. ẜ. rōibus igit̄. qui videt̄ ꝓbare vt de iure
diuino papa debeat hr̄e ꝯſilium cardinaliu; i iſtis
arduis. ⁊ credo ꝙ nō ſit melior tex. alibi ad ꝓbādū
ꝙ cardinalatus ſaltē figuratiue ſit de iure diuino.
nā id qđ allegat Hoſti. ſolet allegari cōiter. Dñi ſūt
cardines terre nūꝗ; mihi placet nec placuit. quia ſi
bene inſpiciatur vñ ſumit̄ nō habuit ille iſtā conſi-
derationē ſed ſolū voluit inferre ꝙ de⁹ eēt domia-
tor toti⁹ orbis ⁊ diſponit ad libitū ſuū. Nunqđ aūt
poſſit induci ꝯſuetudo vt papa non agat ſeu faciat
hec ardua ſine ꝯſenſu cardinalium? credo ꝙ nō. q;
eēt ꝑſcribere ꝯ ſupremā ptātem pape ꝯ quā nō va-
let aliqua ꝑſcriptio. vt no. Inn. in. c. bone. ij. de po
ſtu. pla. Itē vide glo. no. in cle. ad nrm̄. de here. q̄
dicit ꝙ hec eccl'ia militans ē diuinit⁹ exēplata ab ec
cleſia triūphante. ⁊ vide ibi alle. hoc ꝓbanti. vñ ſic
in eccleſia triūphante ē vicari⁹ vn⁹. ſ. de⁹ cui cūcta
obediunt ita ⁊ in eccl'ia nr̄a militanti d; eē vn⁹ vica
rius dei qui oībus ꝑſit. ⁊ facit h̄ rō ad inferendū ꝙ
imperiū ſit ordinatū ad eccl'iam. ⁊ ſic ꝙ nō ex ſe ꝑſit
ſ; dependentiā h; a papa. q; nō debēt eē duo depē
dentes equaliter ſicut nec in eccl'ia triūphanti. vid
Bar. in. l. j. ff. de req. re. vbi dicit ꝙ Dātes fuit dam
natus ab eccleſia. qui dicebat imperium non depē
dere ab eccleſia. ⁊ vide qđ dixi in. c. nouit. de iu-
di. Et cōtra dictū Hoſti. hic inquātū requirit ꝯcili-
um generale ad depoſitionē cardinalis. vide glo.
valde no. in. c. ad aplice. de re iudi. lib. vj. ⁊ eſt glo.
j. que dicit ſolū papā poſſe deponere imꝑatorē. re-
gem ⁊ quoſcūꝗ; alios. licet de honeſtate qñꝗ; ad h̄
ꝯgreget ꝯciliū. xv. q. vj. alius. vbi ſol⁹ papa depo-
ſuit regem francie. ⁊ ꝓ nunc vlteri⁹ nō ꝓgredior.
In glo. ij. ibi. ⁊ a dignitate ſua remotus. credo ꝙ
glo. iō fecit hanc expoſitionē reſtrictā. q; depoſitō
capit̄ ꝓ remotione ⁊ priuatione ab officio ⁊ bñficio
⁊ ſic caret nedū dignitate ſ; etiā ordinib⁹. vt in. c. at
ſi clerici. ⁊. c. cū nō ab hoīe. de iudi. ſ; hic capit̄ depo
ſitio ꝓ ꝑuatione bñficij tm̄. ⁊ ē rō q; ꝓpt̄ nō reſiden
tiam nō debet quis priuari ab officio. ſed ſatis ē ꝙ
remoueatur a beneficio. vt. j. e. ti. c. ex tue.

Quia nonnulli. Uni pl'es di-
gnitates vl' ec
cleſie ꝯferri nō debēt. ⁊ eccl'ia eſt ꝯferenda
illi qui reſidere ⁊ regere valeat ꝑ ſeipm̄. al's ꝑdit ec-
cleſiam. ⁊ donans cōferendi poteſtate priuat̄. h. d.
tria facit. Primo ponit vitiū. ſcđo adhibet remedi-
um. ibi. cū ꝗ. tertio īponit penā. ibi ꝙ ſi. ¶ Primo
no. ꝙ exquirere diuerſas dignitates ⁊ pl'es eccl'ias
parochiales ꝓcedit ex zelo auaricie. intellige quan
do vna dignitas vel vna eccl'ia parochialis ſufficiat
ꝑſe. al's nō ē pctm̄ diſpēſatiue tenere pl'es. ad hoc. c.
de multa in fi. de ꝓben. ⁊. ẜ. de elec. dudū. ij. ¶ No.
ſcđo duas rōnes quare vna ⁊ eadē pſona non pōt
ꝯſequi pl'es eccl'ias. Prima q; vix ſufficit ad īpēdē-
dum debitū famulatū vni. vñ ſequit̄ neglect⁹ alte-
rius. ſcđa q; occupat ſtipendia alioꝝ. nā alij clerici
pauperes ad illa ꝓmouerent̄. Et no. tex. dum dicit
ſtipēdia. ex h̄ eni arguit̄ ꝙ cleric⁹ licite viuit de fru-
ctibus eccl'ie ſue. dat̄ eni ſibi in ſtipendium. ¶ Ter-
tio nota ꝙ quis tenetur per ſe ⁊ non per vicarium
deſeruire eccleſie ſue ſeu dignitati. ¶ Ultimo no
ta. ꝙ recipiēs plura bñficia curata nō ē priuat⁹ pri-
mo nec ſcđo ſm̄ iſta tpa ſ; veniebat priuādus ſcđo.
Et vt hoc clare intelligas ⁊ multa diuerſa iura ad-
uerte ad q̄ttuor tpa. Primū enim fuit tps an iſtud
ꝯciliū de quo hic. ⁊ illo tpe nō ꝑuabat̄ ſcđo. ſ; daba-
tur ſibi optio tenendi ꝑmū vel ſcđm. vt in. c. referē
te. ⁊. c. ꝑterea. j. de ꝓben. Scđm fuit tps huius con
cilij i quo fuit reſtricta facultas hec ⁊ ſtatutū vt pri-
uaret̄ ſcđo nō tñ ꝑuatio inducebat̄ ipſo iure. Ter-
tiū fuit tēpus. c. de multa. j. de ꝓben. vbi fuit indu
ctū vt ſi habēs curatū beneficiū vel dignitatē; reci
peret ſcđm ſeu ſcđa; dignitatē vacaret ꝑmū bñfici-
um vel dignitas ipſo facto. ⁊ ſic tex. hic in fi. hodie
nō ꝓcedit vt loquit̄. Quartū fuit tps hodiernu; a
tpe decretalis execrabilis ioħis. xxij. ⁊ ē extrauagans
vbi arti⁹ fuit ꝓuiſū vt recipiēs ſcđm curatū ſeu ſe-
cūdā dignitatē vel pſonatū niſi de facto in cōtinen
ti poſt habitā ſecūdi pacificā poſſeſſionem dimittat
primū in pēna publicarū perſonarū eēt priuatus
ipſo facto vtroꝗ;. ⁊ ſic retinēs de facto efficeret̄ in-
eligibilis. ⁊ hoc vltimū probat̄ in. d. c. dudum. Et
ex his infert̄ ad. q. nunquid diſpoſitio hui⁹ tex. vē
dicet ſibi locum in eccleſijs nō curatis ⁊ in ſimplici-
bus bñficijs? ⁊ ſentit Hoſti. ꝙ ſic. dūmodo reqrant
reſidentiā de iure cōi ſtatuto vel ꝯſuetudine. Sed
dic latius ꝙ querit̄ nunqđ vacet primū ipſo facto
ꝑ adeptionē ſecūdi? ⁊ dic ꝙ nō in iſtis ſimplicibus.
q; c. de multa loquitur in pluribus curatis. ⁊ dicā
aliquid in. c. fi. j. e. Aut querit̄ nūquid poſſit ꝗs te-
nere plura talia beneficia ſimplicia. ⁊ dicit Hoſti. ꝙ
ſic. ſi alteꝝ ꝑ ſe non ſufficit. al's ſec⁹. vt in. c. cū tenea
mur. de ꝓben. hoc vltimū admitto niſi ſtatutu; vel
ꝯſuetudo reqreret reſidentiā in quolibet. q; tūc re
quiret̄ diſpenſatio. ar. in. d. c. de multa. Aut queri-
tur nūquid teneat̄ quis per ſe deſeruire beneficio
ſimplici ſic vt hic dicit̄ in curato? ⁊ credo ꝙ ſic. ⁊ ꝓ-
bo apte ꝑ. c. ſuꝑ inordinata. de ꝓben. vbi dicitur ꝙ
pueri nō ſunt idonei ad beneficia habenda cū illis
deſeruire nō ꝑñt. ergo requirit bñficiū pſonalē re-
ſidentiam. nam puer bñ poſſet per aliū ſeruire. vt
in. c. eam te. de eta. ⁊ quali. facit. c. ꝯquerente. j. eo.
fateor ꝙ conſuetudo h; oppoſitū ⁊ nunquid valeat
dic vt. j. ſubijciam. ¶ In glo. j. ibi pſon. ⁊c. op. vult
ꝗ; gl. ꝙ dignitas ⁊ perſonatus ſunt ſynonima. ⁊ ꝙ
ad eſſe dignitatis ſufficit quedā ꝑrogatiua ꝑ alijs.

ſed tu dic plene ⁊ melius vt in .c. de multa. j. eo. de ꝑben. vbi dicam qd ſit proprie dignitas. qd ꝑſonatus. ⁊ quid officiū. Sed no. glo. ⁊ tene eā menti. habes eni plures modos quibus capitur dignitas. ⁊ maxime in eo qđ dicit ꝙ aliqñ capit̃ ꝓ ordine. Ex hoc eni infertur ꝙ quilibet clericus dicitur habere dignitatem. ⁊ probatur in .c. deniqꝫ. iiij. di. ꝫ nō capit̃ tūc dignitas in potiori ſignificato ꝫ propter officium qđ habet ⁊ ꝓrogatiuā ꝑ alijs laicis. ⁊ vide ad materiam qđ no. Bar. in. l. j. C. de digni. li. xij. vbi ꝓſequit̃ qui dicant̃ ꝓprie ignobiles. ⁊ vide ad hoc bo. glo. in .c. qui ꝯtra pacē. xxiiij. q. j. q̃ dicit ꝙ oēs exercentes vilē artē dicunt̃ ignobiles. ⁊ tales vilē artē exercētes ñ debēt ꝓmoueri ad regimē ciuitatꝫ vide tex. no. in. l. ne quis. C. de digni. li. xij. Et i fi. glo. dic vt in .c. de multa. vbi tractabo quedam hic poſita ꝑ hoſti. que melius ꝯueniūt illi. c. ¶ In gl. ſup. v̄. ꝑ ſeipſam ibi vt officiū in eccl̃ia. no. bene gl. iūcto tex. ex ea enim elicit̃ regula ꝙ qđlibet bñficiū qđ dat̃ rōne officij requirit deſeruientiā ꝑſonalem vt. s̄. dixi. ⁊ facit. c. ꝯquerente. j. eo. dic tñ hic Lau. ꝙ rōne cōſuetudinis pōt q̃s deſeruire ꝑ vicariū. et ſic extendit caſū. c. extirpande. §. qui vero. de ꝑbē. Sed aduerte. nā in beneficijs ſimplicibꝰ h̄ ꝓcedit ī dubie. vt in .c. cū oēs. ⁊ qđ ibi no. de ꝯſti. ꝫ in curatis Jo. de lig. ſentit oppoſitū in. d. c. cū oēs. ſed tu no. bñ. d. Lau. qui ſentit hic cōtrarium. puto tñ inſpiciendum rōnem ꝯſuetudinis. nā ꝯſuetudo non officit legi maxime canonice niſi ſit rōnabilis. ꝺ cōſue. c. j. ⁊ iō ſi ꝯſuetudo fulcit̃ rōe ꝓcedit opi. Lau. pone exemplū ꝓpter tenuitatē bñficioꝝ fuit īducta ꝯſuetudo vt q̃s poſſet deſeruire ꝑ vicariū. al̃s aūt vbi nō ſubeēt rō ꝓcederet dictū Jo. de lig. facilius tñ ꝯſuetudo induceret̃ in nō curatꝭ. rō ē in ꝓ̄ptu qꝛ magis eligit̃ īduſtria ꝑſone in curatis q̄ȝ in non curatis. Itē dic ꝙ vbi diſpenſat̃ cū aliq̄ circa pluralitatē eccl̃iaꝝ pōt deſeruire in alia eaꝝ ꝑ alterum vide tex. cū glo. in .c. nō pōt. de ꝑben. li. vj. ⁊ qđ dicam in. d. c. extirpande. Et regulariter vtrū quis poſſet ꝑ aliū qđ ꝑ ſe: vide in regula pōt quis ꝑ aliū. ⁊ in regula q̄ ꝑ aliū. facit de re. iur. li. vj. ¶ In glo. ſup. v̄. priuet̃ in fi. no. ex glo. iuncto tex. ꝙ ꝯferens beneficiū curatū vel dignitatē nō valenti in ea reſidere ꝑſonalit̃ dꝫ priuari ea vice ꝑtāte ꝯferendi illāȝ dignitatem vel eccl̃iam. ¶ Et no. ꝙ non eſt priuatus ipſo facto ꝫ ꝑuandus. ⁊ h̄ dicit do. An. valde no. infert ex hoc ꝙ. c. cū in cunctis. de elec. nō habꝫ locum in cōferente. quaſi dicat ꝙ cū ibi apponatur pena priuatiōis ipſo facto. ⁊ illud. c. exigat ſententiā debet intelligi illud. c. in eligentibꝰ nō in ꝯferentibus. ſed iudicio meo nō bene pōderauit. vł forte de ꝑñti nō viderat illū tex. nam ibi in. v̄. eps. prope fi. expreſſe loquit̃ in colla. ⁊ iō dic ꝙ illud. c. ꝓcedit tñ in dignitatibꝰ ibi poſitis. vt qñ ꝯtulit patiēti defectū in etate. in moribus. in ſcia. ⁊ in natalibꝰ in alijs vero nō habet locū illa pena que imponit̃ ipſo iure. ⁊ ita diſputauit Jo. an. late in regl̃a odia de reg. iur. li. vj. in mercu. Iſtud vero. c. ꝓcedit in ꝯferente beneficiū ei qui nō valet ꝑ ſe in beneficio reſidere. al̃s tamen eſt ſufficiens perſona. ⁊c.

Relatum. Preſentatꝰ ad eccleſiam nō ꝯfirmatꝰ ſi apparet ꝙ nolit reſidere nō dꝫ inſtitui ꝑ ſupiorē. cōfirmatꝰ aūt ex non iuſta cā non reſidens priuat̃ appellatiōe remota. h. d. ꝑmo exceſſus. ſcđo ꝓuiſio. ibi cū igit̃. ¶ No. ꝑmo ibi eccleſia vel beneficiū. ꝙ dignitas appellari pōt beneficium. nam in .c. ꝑcedēti fuit facta mentio dūtaxat de dignitate ⁊ eccleſia. ⁊ hoc. c. referens verba illius appellat beneficiū qđ ibi appellabatur dignitas. ⁊ dic ꝙ ſub. v̄. bñficij pōt ꝯprehendi oīs dignitas eccl̃iaſtica ⁊ qđlibet beneficiū cuiuſcūqꝫ qualitatis ſit vt ꝓbat̃ in regula bñficium. de reg. iur. li. vj. In odioſis vero appellatione bñficij nō venit dignitas. ad hoc. c. ſtatutū. ⁊ quod ibi no. de elec. li. vj. ⁊ beneficiū largiſſime capiēdo eſt beniuola actio gaudiū prebens capienti. vt in vſibus feudoꝝ. c. j. q̄. mo. feu. amit. ¶ Ex hoc ⁊ ex tex. no. ꝓ reſumētibꝰ. ar. alioꝝ vt nō ſit neceſſe verba formalia arguentiūȝ reſumere. ſed ſatis eſt recitare effectum. idē no. in .c. ſuper ſpe. de magi. ¶ Secūdo nota ꝙ vbicūqꝫ ad aliquē actum requiritur potētia propter ipm exercitiū potentie non ſufficit ipſa potentia in habitu. ꝫ oportet ꝙ reducat̃ ad actum. nam in .c. ꝑcedenti ſolū requirebat̃ potentia. ⁊ iſte tex. interꝑtatur de potentia in habitu ⁊ actu. ⁊ hoc eſt per id qđ dicit̃ hic in tex. qꝛ verba debent capi cū effectu ad qđ quotidie allegat̃ iſte tex. Tertio nota diſpoſitionē qualibet intelligendam ita vt ex ea ꝓducat̃ aliquis effectꝰ. reijciendus eſt ḡ intellectꝰ qui ſolū ſeruit de vento ⁊ deſeruit verbis ⁊ nō rei. vt in .c. ꝯmiſſa. de elec. li. vj. ¶ Quarto nota ꝙ de licētia ꝑlati ſui poteſt clericus bñficiatus ſe abſētare a bñficio ex honeſta cā. Et no. ꝙ duo requirūt̃ vt clericus licite ſe abſentet a bñficio. Primo cā honeſta. ſcđo ꝑlati ſui licentia. non ergo ſufficit ſolius ꝑlati licentia ſine honeſtate cāe. ⁊ eſt rō. qꝛ ꝑlatus nō poteſt ſine cā diſpēſare ꝯ̄ ius. xxv. q. ij. inſtitutionis. ⁊. c. dilectꝰ. de tem. or. ¶ Quinto no. ꝙ ſtudium litteraꝝ eſt iuſta cā prebendi licentiā clerico vt abſentet ſe a beneficio. ⁊ tūc debet deſeruire ꝑ aliū vt in .c. cū ex eo. de elec. li. vj. ⁊ illud ꝓcedit indiſtincte qñ vnus eſt in eccleſia. Quid autē in pluribꝰ vt puta ſunt. x. canonici nūquid vnus poſſit ſe abſentare nō ꝯſtituēdo ibi vicariū ⁊ cape fructꝰ beneficij aliq̄d tāgā in .c. tue. j. c. ⁊ vide bo. tex. i. c. ſup ſpe. j. de magiſ. ¶ Ultimo no. ꝙ appellatio ꝯ̄ iuris diſpoſitionēȝ nō ē admittēda. ꝓcor. c. qꝛ. ⁊. c. ad noſtram de appella. facit. l. ſi q̄ pena. ff. de. v̄. ſig. ¶ Sed hic queritur vtrū quilibet ꝑlatus etiā ſi nō ſit eps poſſit dare hanc licentiā. doc. cōiter ꝙ ſic. ⁊ habes glo. or. in. d. c. cum ex eo. nam iſta lr̃a loquitur indiſtincte. tñ nō pōt quilibꝫ ꝑlatꝰ apponere penam nō reſidētie. i. ꝓcedere ad priuationē. ꝫ oꝫ ꝙ ille ſit ſupior in cuius manibꝰ pōt fieri renūciatio. vel qui poſſit al̃s inuitum deſtituere. Et nota h̄ dictum ꝙ habēs poteſtatem ꝯferendi nō habet poteſtatē deſtituendi etiam propter delictum nō reſidentie. ꝑ h̄. c. j. de capel. mo. li. vj. ⁊ plene dico in repetitione. c. ſiqs ꝯ̄ clericū. de fo. ꝯpe. Nūqd aūt ſufficiat petē licētiā ex honeſta cā. Jo. an. h̄ ſentit ꝙ nō ꝫ debet eē obtēta.

Ex q̃ no. bñ q̄ cleric⁹ ex iuſta cã etiã nõ pt ſe abſen-
tare a bñficio niſi obtineat licẽtiã a p̄lato nec ſuffic
cã petijſſe. Sed diceres tu. q̄ p̄latus poterit ſp̄ ipe-
dire clericũ. vt nõ ꝓmoueat cãm honeſtam. dico q̄
poterit haberi recurſus ad ſupiorẽ p̄lati ſui. ⁊ exi-
gente cã poterit eũ cõpellere ad dandũ licentiã cle-
rico. ar. opti. in. c. null⁹. ð iurepa. Itẽ adde h̃ vnũ
dictũ doc. in. c. inter. j. co. vbi dicũt q̄ propter ne-
ceſſitatẽ ſubito occurrentẽ põt cleric⁹ ſe abſentare.
etiã ſine licẽtia prelati ſui. nã plerũqꝫ tps ſeu locus
nõ patit̃ licẽtiã petere. ꝓ quo. l. j. ff. de exercit. ⁊ l.
tutor qui repoꝛtoꝛium. ff. de admi. tu. ⁊ videt̃ Io.
an. ibi limitare qñ in breui ẽ reuerſur⁹. ar. in. l. iij.
ff. de diuoꝛ. Ego crederẽ ↄſiderãdã q̄litatẽ cãe ⁊ p̄-
iudicij ⁊ facilitatẽ petendi licentiã. ¶ In glo. j. ibi
debent ibi ꝑpetuo ꝑmanere. No. glo. ⁊ facit ad. q.
de eo qui acceptauit bñficiũ eo aĩo vt illud teneat
donec habuerit pinguius. vel nõ habuerit animũ
ibi reſidendi. nũquid iuſte ibi ſit ꝓmot⁹. ⁊ doc. con
cludũt q̄ nõ ⁊ bñ. Nã q̄ſquis vt ait apl̃s dꝫ eſſe con
tentus ea vocatiõe q̃ vocat⁹ ẽ. vñ nõ dꝫ aliud ĩ aĩo
gerere. ſꝫ quẽadmodũ ↄ̃hens m̃rimoniuꝫ carnale
dꝫ habere animũ ꝑpetuo reſidendi cũ vxoꝛe. vt in
c. fi. de ↄdi. ap. ⁊ c. ſicut. vij. q. j. ſic ⁊ acceptãs eccle-
ſiã. nã quodãmõ ↄ̃hit m̃rimoniũ cũ eccl̃ia. dicit tñ
hoſti. q̄ hoc pctm̃ ambitiõis tollit̃ ꝑ penitẽtiã. i. c.
fi. de ſimo. vult dicere q̄ nõ ẽ neceſſe ad purgãduꝫ
hoc peccatũ dimittẽ bñficiũ ſicut in eo q̃ ꝓmouet̃
ꝑ ſimoniã mentalẽ. ¶ Et no. hoc vltimũ dictuꝫ. qꝛ
põt practicari ĩ multi caſib⁹ maxime ĩ iuuenib⁹ qui
aſſumũt bñficia nõ q̄ habeãt animũ clericandi. ſꝫ vt
ex eis viuãt in iuuẽtute. nã ſi pñia ducti volũt vere
clericari nõ tenent̃ dimittẽ bñficia. ſꝫ ſatis ẽ q̄ ſatiſ-
faciant deo de praua intentione agendo pñiam.
In gl. fi. in fi. vel ſm̃ doc. ibi allegabat̃ iuſta cã pu-
ta diſpenſatiõis vl̃ cõſuetudinis hic allegabat cau
ſam cauilloſam ⁊ contra ius cõe. ⁊ iõ appellatio nõ
eſt hic admittenda.

Fraternitati. Breue ẽ nec põt breuius ſũmari.

¶ Primo no. q̄ cleric⁹ vni⁹ dioceſis nõ dꝫ recipi ĩ
alia dioceſi ſine l̃ris ꝓprij epi. ⁊ dic q̄ non dꝫ recipi
tãq̄ꝫ cleric⁹ vt ſic ꝓmoueat̃ ad oꝛdines. vl̃ vt ſibi cõ
ferat̃ bñficiũ. nã poſſibile ẽ q̄ in ptib⁹ ſuis iſte ſit no
tatus infamia ſeruitut̃ vel depoſit⁹ vl̃ q̃d ſil̃e ſibi
acciderit. ⁊ iõ ↄtulerit ſe ad ptes alienas. optie igit̃
fuit ꝓuiſũ vt nõ recipiat̃ ſine l̃ris ſui epi. vide pul-
chrũ tex. cũ glo. xix. q. ij. due ſũt. ſꝫ tãq̄ꝫ laic⁹ bñ põt
recipi ex q̃ nõ vult ibi celebrare vt cleric⁹ nec habẽ
bñficiũ. ⁊ ita intellige iſtũ tex. ꝓ hoc. s̃. de cle. pe. ꝑ
totũ. ¶ Nunquid aũt poſſit iſti ↄferri p̄benda ſine
l̃ris ↄmẽdaticijs. Bonagui. dicit q̄ ſic. qꝛ ꝑ hoc nõ
infert̃ aliq̃d p̄iudiciũ ꝓprio epo. ſꝫ hoc dictũ admit
terẽ qñ ↄfert̃ ſibi in ſtipẽdiũ ⁊ nõ in titulũ bñficialẽ
nã de iure cõi eadẽ ẽ rõ in p̄bẽdis titularib⁹ que in
alijs bñficijs. lxx. di. ſcõꝛ. ⁊ ꝓ hoc q̃d no. Inn. i. c.
fi. de cle. pe. Et aduerte qꝛ id q̃d diſponit̃ h̃ i cleric
hꝫ locũ in laic. vt dicũt doc. h̃. ⁊ vr̃ tex. in. c. prima
tes. lxxj. di. ſꝫ intellige q̄ laic⁹ nõ dꝫ recipi in aliena
dioceſi ſine l̃ris ſui epi. ſ. vt ꝓmoueat̃ ad honoꝛes.

qꝛ nõ dꝫ eps oꝛdinare laicũ aliunde oꝛiũdũ. lꝫ ↄtra
hat domiciliũ in dioceſi ſua propt̃ rõnem p̄dictam
ne foꝛte in ptib⁹ ſuis ſit nõtus aliq̃ macula. Et limi
ta hũc tex. ⁊ dicta doc. h̃ ſm̃ pulchꝛ dictũ Inn. i. c.
cũ iã dudũ. de p̄ben. vbi dic̃ q̄ iſte l̃re ↄmẽdaticie re
quirunt̃ ꝓ ignoti. hi aũt q̃ bene ſunt noti ſiue ſint
clerici ſiue laici pñt abſqꝫ hmõi l̃ris recipi. q̃d ſatis
mihi placet. ꝓ hoc illud. c. due arguẽdo a rõne ceſ-
ſante. ⁊ qꝛ cleric⁹ ſecular vel laic⁹ nõ ſũt ita ſubiecti
ꝓprio epo q̃ min⁹ pñt trãſferre domicilium ⁊ acce-
ptare alibi beneficiũ ſine licẽtia p̄lati. Itẽ põdera
qꝛ iſte l̃re dicunt̃ ↄmẽdaticie qꝛ ↄmẽdãt moꝛes ꝓfi-
ciſcẽtis q̃d in noti nõ req̄rit̃. nã not⁹ põt ꝓmoueri
etiã ſine examinatione. xxiiij. di. c. j. ⁊ c. ↄſtitut⁹. ð ap.
vbi dix. ¶ In glo. ibi ꝓhibet̃ teſtimoniũ. ⁊ h̃ reſpe-
ctu dicunt̃ cõmendaticie. ⁊ foꝛmã haꝝ l̃raruꝫ vide
lxxiij. di. ꝑ to. Et aduerte q̄ iſte l̃re q̃ ſunt in vſu re-
periunt̃ in triplici ſpẽ. q̃dam eni ſũt l̃re quaſi dimiſ
ſoꝛie cõmendaticie vt ſunt iſte de quibuſ in tex. qñ
habuit clericus vel laicus bonaꝫ licentiam a p̄lato
ſuo. ⁊ cõmendat̃ ab eo in l̃ris. vt ſic facili⁹ recipiat̃
in ptibus alienis. ⁊ has l̃ras tradit eps. Idẽ dicerẽ
de quolibet p̄lato inferioꝛi reſpectu ſubditi ſui. ar.
s̃. c. p̄ce. ⁊ facit. c. innotuit. s̃. de elec. Nunq̃d autẽ
capitulũ ſede vacãte poſſit has l̃ras cõcedere. doc.
hic ſentiũt q̄ nõ ꝑ. c. fraternitatis. lxxj. di. qꝛ ẽ q̃dã
alienatio ꝑſone. vñ ſicut capl̃m nõ põt alienare bo
na ſede vacante. j. ne ſe. va. ꝑ to. ita foꝛti⁹ nec perſo
nã. ſed hoc dictũ nũq̄ꝫ placuit mihi. finge eni vacã-
te ſede aliquẽ clericũ electũ ad dignitatẽ alteri⁹ dio
ceſis. certe cũ ſubſit cã legitima dãdi licentiã nõ ap
paret rõ quare capitulũ nõ poſſit. eſt eniꝫ hoc iuriſ
ditionis neceſſarie quã capl̃m exercet ſede vacãte.
ad hoc. c. j. de inſti. li. vj. ⁊ q̃d no. glo. in cle. j. de he-
re. nec ẽ veꝝ q̄ ſit ꝓprie alienatio. qꝛ ſolus p̄lat⁹ ſi-
ne capl̃o põt hãc licẽtiã ↄcedere. c. ſi religioſus. de
elec. li. vj. q̃ tñ ſol⁹ bona eccl̃ie alienare nõ põt. xij.
q. ij. ſine exce. Ad. c. fraternitati. dic q̄ non apparet q̄
ibi fuerit capl̃m hoſtilitate loci faciente. Quedam
ſũt l̃re cõmendaticie ad oꝛdines cuꝫ q̃s vult facere
ſe oꝛdinari ꝑ alienũ ep̃m. ⁊ has ↄcedit eps ⁊ capl̃m
ſede vacãte. c. cũ null⁹. de tẽ. oꝛ. li. vj. Quedam ſũt
l̃re dimiſſoꝛie ad tps ex iuſta cã. vt qñ clericus vult
ꝑegrinari. ⁊ has ↄcedit eps. de ↄſe. di. v. nõ opoꝛꝫ
Item ⁊ quilibet prelatus inferioꝛ. vt. s̃. c. pxi. ⁊ ibi
dixi. ¶ Vltimo iſta littera inquantũ loquit̃ de l̃ris
cõmendaticijs poteſt adduci ad. q. an ⁊ qualiter ſit
credendũ iſtis l̃ris de credẽtia vtꝝ inferãt p̄iudiciũ
ſcribenti. Et circa hoc varie videntur loqui iura ci-
uilia. ⁊ vide per Bar. in. l. lucius. ff. de fideiuſ. ali-
quid no. in. l. fi. C. quod cum eo. ⁊ vt ſatiſfiat cano-
niſtis conclude breuiter poſt Bart. q̄ aut ſunt lit-
tere generales puta omnibus referendis per taleꝫ
preſentiũ latoꝛem adhibebitis plenam fidem. ⁊ h̃
caſu nõ poteſt iſte aliquid attentare in p̄iudicium
ſcribenti. iõ ſi iſte cui ſcribit̃ mutuaret pecuniã nũ-
cio vel ſecũ ↄtraheret noĩe ſcribentis nõ fit aliq̃d p̄-
iudiciũ ſcribẽti. vt ſic ↄ̃ eũ poſſet agi actõe mandati
vt. d. l. fi. nã ſenſus illaꝝ l̃rarum ẽ q̄ ille nũci⁹ ẽ hõ
bone ↄditiõis. ⁊ ſic pon⁹ pñt appellare l̃re cõmẽdati

cie. hoc verꝫ niſi diceret in lr̃is. credas ſup periculo
meo. vt. d. l. ſi. vel aliud pſumeret ex qualitate defe
rentis lr̃as. puta qꝛ ē factor ſiue pcurator ſcribentis
ad hoc. l. cuiqꝫ. ff. de exerci. Itē puto qꝫ ſi doloſe cō
mendauit illū ſeu dedit ſibi litteras. ⁊ ille paſſus ē
damnū illi credēdo. qꝫ poterit agere actiōe de dolo
ꝯ ſcribentē. ar. l. qꝫ venditor. ff. de dolo. vide bonā
glo. in. d. c. due ſunt. Si vero lr̃e ſūt magis ſpecia-
les. vt qꝛ dicit in eis tali de intentione mea plene i-
formato adhibeas plenā fidē tūc ſi aliqđ damnum
paſſus ē iſte illi credēdo pōt agere ꝯ ſcribentē acti-
one mādati. ſꝫ nō debet ſecū ꝯhere vel ſibi credere i
aliquo ex quo appropriaret ſibi officiū vel aliqđ cō
modū. nā daret via malignādi. ꝓ hoc. l. ſi vero nō
remunerandi. ff. man. ⁊ no. bn̄ hoc dictum. ſi. no.
doc. in. c. qm̄. de ꝓba. vbi dicūt qꝫ ſi iudex aliqđ cō-
miſit notario curie nō debet ille notarius ſcribere
qꝛ nō adhiberet ſibi fides in attribuendo ſibi offici
um. ad idē qđ no. in. c. inſup. de teſti. ꝑ legiſtas. i. l.
deferre. ff. de iur. fiſ. ⁊ l. omnibus. C. de teſti. vbi
no. habet qꝫ pcurator ad negocia nō pōt eſſe teſtis
qn̄ aliqđ cōmodū eſſet inde conſecutur⁹. vt ſi vult
ꝑhibere teſtimoniū qꝫ nomine domini mutuauit ſi
bi mille. nunqđ autē illi latori litterarū ſit credēdū
ſine iuramento: cōcludit Bar. i. d. loco qꝫ ſic. quia
approbata ē eius fides a ſcribente qđ facit ad mām
l. theopompus. ff. de dote prelega.

CONQUERENTE Qui ſi reſideti bn̄ficio etiā mo
dice eſtimationis illo priuat. h. d. pmo im-
petrantis querela. ſcđo cōmiſſionis forma. ibi. fra
ternitati. ¶ No. primo qꝫ ſup redditib⁹ vni⁹ eccle-
ſie poteſt cōſtitui certū beneficium aſſignādo certā
penſionē ex redditib⁹ eccleſie ꝓ qualitate beneficij
nouiter creati ⁊ tene mēti ad hoc iſtū tex. vt. j. dicā
latius. ¶ Scđo no. qꝫ dos alicuius bn̄ficij pōt cōſi-
ſtere in quātitate. xx. ſol. ⁊ pōt intelligi de ſol. aure
is quoꝝ. lxxij. faciūt librā auri. vt. l. quotiēs. C. de
ſuſce. ⁊ archa. li. x. ⁊. l. ſi. ff. de in ius voca. Et ex hoc
infero qꝫ habēs certā penſionē ex aliquibus imobi
libus pōt illā dare in dotē bn̄ficij. Tertio no. vnū
valde no. ⁊ nō tradēdū obliuioni qꝫ habēs duo be
neficia ꝗuis ſimplicia quorū alteꝝ ſufficit per ſe ad
vitā bn̄ficiati poteſt legitime altero ꝓuari. hēs igit
caſū ſolennē ꝓuandi quē bn̄ficio ſuo. ꝗuis velit in
illo reſidere. ⁊ ꝓ hoc vide glo. no. in. c. duduꝫ. el. ij.
ꝟ. intitulatam. de elec. q̄ dicit qꝫ ſine peccato morta
li nō poteſt q̄s tenere plura bn̄ficia qn̄ alterū per ſe
ſufficit. ⁊ limita vt no. ꝑ Inno. in. c. cū iā dudū. j. ď
ꝓben. niſi fuerint ſibi collata nō rōne ſui ſed propt
vtilitatē beneficioꝝ vt qꝛ ē hō induſtrioſus bōe fa-
me ⁊ ꝯſcie. An aūt excuſet ꝓpter diſpenſationem:
credo qꝫ nō q̄ ad deū ſi fruct⁹ bn̄ficioꝝ ꝯuertit i cām
nō piā. ꝑ id qđ dicā i. c. de multa. j. de ꝓben. Quar
to no. qꝫ quātūcunqꝫ bn̄ficiū ſit modici valoris req
rit deſeruientiā ꝑſonalē al's pōt bn̄ficiat⁹ illo ꝓuari
excipe ꝯſuetudinē vt in glo. Quinto no. aliud bo-
nū dictū qꝫ ꝯ clericū petentē redditus bn̄ficij poteſt
excipi qđ nō facit in eo reſidētiā. Eſt ḡ hec legitima
exceptio ⁊ puto eaꝫ ꝓcedere qn̄ opponitur ab eccle
ſia ſeu noīe ipſius. nā terti⁹ nō poterit vt credo per
hanc exceptionē excludere clericū a petitione ſua.
qꝛ ex quo nō eſt priuatus quo ad iſtū tertiū liberaſ
edes habet. l. loci corpus. §. cōpetit. ff. ſi ſerui. ven.
facit tex. cū glo. l. ſi ita tñ. ff. ſi ager vec. vide Inno.
in ſimili in. c. inter dilectos. de exceſ. prela. Sꝫ opp.
cōtra tex. de. c. extirpande. in ſi. j. ti. j. vbi dicit qꝫ de
fructibus vnius bn̄ficij nō debet cōſtitui pēſio no-
mine alteri⁹ beneficij. Itē bn̄ficium nō debet diui-
di. vt in. c. maiorib⁹. j. de ꝓben. So. credo h̄ dupli-
citer poſſe intelligi. pmo qꝫ cū iſta eccleſia abunda-
ret redditib⁹ ⁊ careret ſuffragio miſtri fuit ſtatutū
auctē ſupiori vt ibi eēt vnū bn̄ficiū ꝓ clerico ⁊ aſſig
ta fuit ꝓ redditib⁹ penſio. xx. ſol. ⁊ iſte intellect⁹ vi
detur littere ꝯgruere. Et ad ꝯria dic qꝫ in fraudē nō
dꝫ cōſtitui talis penſio noīe beneficij. vtputa epūs
habebat nepotē in minori etate cui nō poterat pro
uidere de eccleſia curata ipam contulit alteri ſacer-
doti ⁊ fere oīs fruct⁹ eccleſie decreuit aſſignādos
nepoti noīe beneficij ſimplici. hoc enim fieri nō pōt
⁊ ita loquit. d. c. extirpande. ſꝫ vbi ex cā licita ⁊ ho-
neſta cōſtituitur beneficiū ex redditib⁹ eccleſie tūc
valet talis cōſtitutio. vt habes hic tex. aptum. ⁊ vid
tex. cum glo. in. c. ad audientiā. ij. de reſcrip. ⁊ facit
c. quāuis. de ꝓben. li. vj. ⁊ intelligo qꝫ remaneat tā-
tū preſbro vnde poſſit honeſte viuere al's ſec⁹. ar. c.
vacante. j. de ꝓben. ⁊. c. cum cām. eo. ti. Et ex h̄ ha-
bes vnū notabilem moduꝫ ꝓcedendi vt vnuſqſqꝫ
curatus preſbr habeat clericū in eccleſia ſua. iuxta
no. in. c. vt quiſqꝫ. de vita ⁊ ho. cle. Scđs intellect⁹
pōt eē qꝫ iſte cleric⁹ fuit ordinat⁹ ad titulū hui⁹ eccle
ſie ad ꝓſtationē rectoris q̄ caſu dꝫ viuē ſi nō habet
aliunde ex redditib⁹ illi⁹ eccleſie. vt in. c. ꝑ tuas. ij.
j. ď ſimo. dꝫ tñ iſte deſeruire eccleſie vt hic. An aūt
preiudicet ſucceſſori rectoris ꝓſtatoris. dic vt no.
Io. an. in. d. c. ꝑ tuas. ⁊ ex his habes clarū intelle-
ctū huius. c. ¶ Sed q̄ro q̄re papa nō habuit ꝯſide-
rationē ad pmā exceptionē expoſitā ꝑ iſtū preſbrm
dū dicebat qꝫ vix vite necc̃ia poterat pcipe ab eccl̃ia.
So. dicūt doc. qꝫ hec exceptio non erat legitima ad
excludēdū aliū iure ſuo. nā imputādū ē ſibi ſi acce-
ptauit bn̄ficiū tenue q̄rat q̄ ſibi victū aliq̄ induſtria
xcj. di. cleric⁹ victū. Et no. hoc ad limitationē lec. ꝓ
dictaꝝ vt ꝯſecut⁹ bn̄ficiū ex redditib⁹ vni⁹ eccleſie
nō debeat eo ꝓuari lꝫ eccl̃ia deuenerit ad eū ſtatum
in q̄ vix pōt ꝓcurare ꝓpriū rectorē. credo tamen qꝫ
iſto remoto ex aliq̄ cā illud bn̄ficiū debeat extingui
⁊ eccl̃ia remanere i ſua ꝓſtina integritate. ar. hic i fi.
lr̃e vbi illo ꝓuato papa mandat illud bn̄ficiū ꝯferre
alteri. ſꝫ rector dimitit i ſuo ſtatu ꝓori. ¶ In glo. in
ꝟ. ſufficiētia. no. bn̄ iſtā gl. ⁊ vid gl. xxj. q. j. i. c. j. In
gl. ij. ibi niſi ꝯſuetudo. ⁊c. intelligit tñ Hoſti. ⁊ cōit
doc. hic qꝫ tūc deſeruiāt ꝑ vicariū. h̄ tñ dictū iure ſi
ꝓbat. ꝑt tñ ꝓcedere vbi eccl̃ia pateret graue diſpē
diū ex abſētia miniſtroꝝ. qꝛ tūc ſuccederet. c. j. ď cō-
ſue. al's aūt ſec⁹ dūmō cleric⁹ honeſte viuat. nam lꝫ
nō deſeruiat illi eccl̃ie ſpāli deſeruit eccl̃ie vl̃i. ꝓ hoc
qđ no. Inn. in. d. c. cū iā dudū. dico plene i. c. cum
oēs. de ꝯſti. ⁊ limita hāc glo. ꝑut dixi in. c. qꝛ nōnul
li. ſ. e. ⁊ in. c. ſi. de reſcrip. li. vj. per doct.

De cetero. Qui eſt in ſeruitio epi ꝑ
cipit fructus bñficij tāq̄
reſidens p̄ter diſtributiones quotidianas
vel ſic. Qui eſt in ſeruitio prelati fingitur reſidere.
h.d. ponit dictum a quo excipit. ibi. niſi ¶ Primo
no. ꝙ epiſcopus licite vtit̄ ſeruitio aliquoꝝ cano-
nicorum ſuoꝝ etiā ſubtrahendo eos ab officio diui
no quotidiano ⁊ reputant̄ iſti p̄ſentes reſpectu cō-
moditatis ꝑcipiende. ¶ Sed queritur nunquid di-
ſpoſitio huius. c. habeat locū in inferioribus prela
tis citra epm̄. doc. hic cōiter tenent ꝙ ſic. q2 iſta litte
ra loquit̄ generalit̄. nec apparet cui loquat̄. ⁊ eadē
rō videtur in oībus prelatis reſpectu ſubditoꝝ. di
xit tn̄ Hoſti. notabile verbū ꝙ eps pōt ad ſeruitiuꝫ
ſuum habere duos canonicos licet nō ꝓbet vtilita
tem eccl̄ie. ſed vltra duos habere nō pōt niſi ꝓbet
volūtas capituli vel neceſſitas vel vtilitas eccleſie.
ar. c. ad audientiā. j. eo. ti. qd̄ eſt no. q2 aperte iure
non ꝓbatur. ſ3 opti. faciunt in ar. illa littera ⁊ iſta.
¶ Quid autem de alijs clericis. vide quod dicam
i. d. c. ad audientiā. ⁊ vide gl. in. c. quia frater. vij.
q. j. ⁊. c. quid ergo. xj. q. iij. ⁊. c. nos. ⁊. xvj.. q. j. vbi
glo. dicunt epm̄ poſſe mittere vnū clericum ad cer
tam legationē. ⁊ idem alibi dixit glo. de monachis
vt poſſint mitti ad certam legationē per epm̄. xvj.
q. j. quidam monachi. ¶ Secūdo querit̄ qd̄ inten
dat illa littera ibi de cōitatis ſibi beneficio. ⁊c. ⁊ i fi.
ipſius. So. conſidera ꝙ in aliquibus eccleſijs colle-
giatis ſunt prebende canonicoꝝ diſtincte ⁊ vltra p̄
bendas fiunt quedam diſtributiōes que dant̄ q̄ti
die intereſſentib9 diuinis. qn̄q3 ꝯſiſtunt in pecuni-
is. quādoq3 in victualib9. In aliquibus vero eccle
ſijs vltra alias p̄bendas ⁊ diſtributiōes quotidia-
nas ſunt quidā reddit9 cōmunes qui i fine anni di-
uidunt̄ inter canonicos. ⁊ in quibuſdā locis appel-
latur mēſa groſſa. In aliquibus xo nō ſunt prebē
de diſtincte ſed omnes reddit9 capiuntur per mini
ſtrum capituli ⁊ in fine anni dant̄ in portiones ſm̄
numerū canonicorum. fiunt etiam quedam diſtri-
butiones quotidiane que ſolum dantur intereſ-
ſentibus diuinis. Intellige iſtum tex. ergo ꝙ p̄ter
diſtributiones quotidianas alij reddit9 debēt aſſi
gnari iſtis qui ſunt in ſeruitio epi ac ſi reſiderent. ⁊
ideo dixit de cōitatis beneficio. ⁊c. ⁊ quaten9 dixit
de victualibus habuit reſpectum ad diſtributōes
quotidianas per hoc relatiuum que qd̄ reſtringit
p̄cedentia. vt no. in. l. cunctos ꝑlos. C. d̄ ſum. tri.
⁊. l. omnes populi. ff. de iuſti. ⁊ iur. per Cal. in. c. fi.
j. eo. ⁊ hodie hec dicta videntur approbari per tex.
⁊ glo. in. c. vnico. eo. ti. li. vj.

Ex parte. Priuandus ē p̄latus vel
clericus nō reſidens qui
citatus non reuertitur in termino ſibi pre
fixo niſi habeat iuſtū impedimētū. h. d. cū duobus
ſe. Cōis diuiſio. ſcd̄a ibi. quia igit̄. ¶ Nota p̄mo ꝙ
abſentans ſe a bñficio ſuo etiā p decennium nō ē pri
uatus ip̄o facto nec videt̄ beneficiū haberi ꝓ dere-
licto qd̄ bene no. ¶ Scd̄o no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ iſta
mora decēnalis nō eſt ſufficiēs ad p̄uandū quē bñ
ficio ſuo ſ3 oꝫ ꝙ p̄mo moneat̄ vt redeat. pōt tn̄ aliter

puniri de culpa cōmiſſa. ad h̄. vij. q. j. ſiqs in clero
⁊. c. ſi qs p̄ſbr. ¶ Tertio no. ꝙ ad ꝓcedēdū ꝯ bñficia
tū rōne nō reſidētie nō ē nccia ſolennis citatio nec
ſolēnis p̄uatio ſ3 ſufficit reqſitio ſeu reuocatio ⁊ ſpo
liatio de facto. ⁊ i h̄ ē iſte tex. opti. ⁊ fac. c. ſe. ⁊. c. ex
tue. j. e. vbi mādat illos ſpoliari ⁊ nō p̄uari. ſonat
eni ibi ſpoliatio i factū ⁊ in quādā iuris executionē
ꝓ q̄ facit q2 cū nō reſidentia ſit notoria nō eſt ordo
iudiciarius in notorio ſeruand9 nec dꝫ cā ad iudici
um deduci vt dicit tex. no. in. c. qm̄. d̄ fil. p̄ſby. ⁊ ita
ſentiūt doc. in. c. ex tue. j. e. ⁊ clare tenuit Old. ꝯſil.
cc xxx. ⁊ Baſ. de cal. h̄ qui dicit al's ſic fuiſſe in curia
determinatū ſ3 alle. dicta Old. lꝫ d̄ eo nō faciat mē
tionē ſ3 credo ꝙ loquat̄ de illa determiatiōe. Quar
to no. ꝙ p̄lat9 dꝫ eccl̄ie p̄eſſe ⁊ ꝓdeſſe. dꝫ eni p̄eſſe in
iudicādo. c. irrefragibilis. de off. or. dꝫ ꝓdeſſe in p̄
dicando bñ diſponēdo ſubditos ⁊ bona ſibi credi
ta. c. qualit̄. ij. de accu. ¶ Sꝫ op. ꝯ tex. j. e. ꝙ iſte p̄ua
tur ex ſola monitione capl'i nec fert̄ h̄ aliq̄ ſnia p̄ua
tiōis vel ſpoliatiōis. So. aſſumēdo dicta doct. h̄ et
c. ſe. dic ꝙ capitulū nō pōt ꝓprie citare p̄latū nec ali
quē ex canonicis q2 inferior in ſupiorē vel par i pa
rem iuriſditionē nō hꝫ vt in. c. cū inferior. de ma. ⁊
obe. ⁊ in. c. inotuit. de elec. ⁊. l. ille a q̄. §. tēpeſtiuū.
ff. ad treb. ⁊ vide in ꝓprijs terminis Inn. i. c. cum
nobis. de elec. ⁊. c. j. de ma. ⁊ obe. vñ intelligendū ē
ꝙ hic interceſſit auctas pape ſine cui9 aucte nō po-
tuiſſent iſti ꝓcedere ad electionē. Et ſentit Hoſti. h̄
duos intellect9. ¶ Prim9 ꝙ papa p̄ſumpſit ex mora
tanti tp̄is illū hr̄e ſuā dignitatē ꝓ derelicto. ⁊ ſic nō
erat nccia aliq̄ p̄uatio nō tn̄ intelligas. ꝙ h̄ licēt īfe-
riori. Scd̄o intellige ꝙ papa iſtū pri9 admonuerat
p l'ras ſuas ſub pēa p̄uatiōis. qlibꝫ ītellect9 ē bon9 i
ſe. ſ3 pt̄ dici vt p̄dixi ꝙ h̄ cāu nō reqrit̄ expſſa ſnia pri
uatiōis ſ3 ſuffic̄ ſola ſpoliatio q̄ fit ipſo facto cū ꝓce-
dāt ad nouā electionē ⁊ vocationē factā p capitulū
papa h̄ approbauit al's aūt ſola vocatio capl'i n̄ ſuffi
ceret ad ſpoliandū abn̄tē p p̄dicta. ⁊ p. c. ex tue. j. e.
⁊ qd̄ ibi no. ¶ In gl. j. ibi quātocūq3 tp̄e aliqs ſit ab-
ſens. tene menti gl. ꝙ p abn̄tiā quātūcūq3 lōgaꝫ nō
ꝑdit qs ip̄o facto bñficiū ſuū. vide tn̄ glo. de conſe.
di. v. c. nō oꝫ. ij. q̄ dicit ꝙ ſi tāto tp̄e qs fuit abn̄s vt
neſciat̄ an ſit mortu9 vel viu9 deſinit hr̄e liberā ad
miniſtrationē ſ3 illa gl. iure non probat̄ nec recipit̄
a doc. in. c. ex tue. j. e. imo videt̄ ibi tex. i oppoſituꝫ.
dꝫ. n. p̄mo citari apd̄ eccl̄iaꝫ ſuā ſi neſcit̄ vbi ſit id̄ te
ne iſtā gl. ⁊ eā limita ꝓut dixi in. d. c. ꝯtingit de do.
⁊ ꝯtu. Et no. gl. in alio inq̄tū dicit ꝙ ſi ꝑmiſit ſe ali-
bi intitulari videt̄ ip̄o facto hr̄e eccleſiā p̄maꝫ ꝓ de-
relicto. Et aduerte q2 gl. nō loquit̄ de bñficijs cura
tis. ſ3 indiſtincte. nā i bñficijs curat' nō eēt dubiū p
c. de multa. de p̄bē. vñ Inn. i. c. ex tue. j. e. dicit hoc
ꝓcedere i bñficijs ſimplicib9 reſidētiā expoſcentib9
Ex h̄ hēs caſū nōbilē ꝙ p acceptationeꝫ ſcd̄i ſimpli
cis vacat primū ip̄o facto ſ3 ego ītelligo in dubio qn̄
nō ꝯſtat de ꝯtria intētione abn̄tis ꝙ velit vtrūq3 re-
tinē. nā tūc nō erit p̄uat9 ip̄o facto ſ3 priuand9 p ſen
tentiā. q2 nullo iure cauet̄ oppoſitū. ⁊ vid̄ qd̄ dicā i
c. fi. j. e. ti. ⁊ in eo ꝙ dicit gl. abſentē ſp citandū. dicit
Hoſ. h̄ ꝓcedē niſi pꝯ habuiſſet licentiā ad certū tp̄s

qđ Jo. an. limitat dũmodo tũc fuiſſet monitus ad redeundum. vide circa hoc qđ dixi in. c. quoniam. §. porro. ⁊. §. ſequeñ. vt lite nõ conte.

Qualiter.

Summatũ ē in precedenti. c. ſcđa ibi. diſcretioni. Nota primo ꝙ capłm poteſt reuocare propriũ prelatum abſentē quãuis eũ citare vel in eum animaduertere nõ poſſit q2 inferior in ſuperiorē. ⁊cᵗ tñ ꝑſonarum intereſſe poſſunt eũ requirere vel reuocare vt veniat ad faciendã reſidentiã. idē ſentiunt doc. in. c. ex tue. j. eo. ¶ Scđo no. ꝙ capitulũ non pōt ꝓcedere ad nouã electionē plato eoꝝ abſente ⁊ ꝑ eos reuocato ſ; oportet vt intercedat auctoritas ſuperioris qui poſſit illũ inuitũ deſtituere. Tertio no. ꝙ ad ſpoliandũ quē rõne nõ reſidentie nõ requiritur ſolēnis citatio nec ſolēnis ſnĩa priuationis. hic eñi papa ſine aliqua priuatione expreſſe dedit licētiã iſtis canonicis eligendi aliũ. eo eñi ipſo ꝙ reuocatus ſine iuſta cã nõ redit videť habere eccleſiam ꝓ derelicta. vt no. dicit glo. j. ħ. ⁊ intellige. hoc. c. đ monitione ⁊ de ſnĩa ꝓut dixi in. c. ꝑcedenti. ¶ In glo. j. ibi. imo vltra annũ. dic ꝙ nec etiã per annuꝫ dꝫ abeſſe ſine licentia plati ſui ⁊ ſine iuſta cã. vt i. c. relatũ. ſ. eo. ⁊ abſñs iniuſte quãtũcũq; reuerſus poterit puniri ſm ꝙ culpa expoſcit habito etiã reſpectu ad quãtitatē more. ⁊ vide qđ le. ⁊ no. vij. q. j. ſi quis in clero. facit. c. ex tue. j. e. ⁊ qđ ibi dicam. Et ad hoc. c. dic ꝙ narratť factũ nõ aũt poniť iuris miniſteriũ vt debeat expectari ꝑ quadriennium imo alibi dicit tex. ꝙ diebus dñicis dꝫ eps adhibere ꝑſentiam ſuã in eccłia. de ↄſe. di. iij. c. eps. Et nota illum tex. ⁊ in fi. glo. nota hãc ptē glo. ex qua habes tres modos quibꝰ eccłia habeť ꝓ derelicta. Primꝰ cum bñficiatus efficiť miles ſeculi. ⁊ no. bene hunc caſum q2 ſentit glo. ꝙ nulla requiriť monitio vł priuatio. ſed ego intelligerē glo. ꝓut dixi in. c. fi. đ cle. cõiu. doc. tñ in. c. ex tue. j. c. ſimpliciter ſentiunt qđ glo. hic. Sed vide Inn. in. c. j. de apoſta. Secũdus modus qñ ↄtraxit matrimoniũ. ⁊ de hoc plene dictũ fuit in. c. j. de cle. cõiu. ⁊ ſic habes duas glo. ꝙ ꝑ cõtractum matrimonij vacat bñficium ipſo facto. Tertius modus qñ clericus monitꝰ nõ redijt. Et no. ꝙ ſpoliatio hoc cãu pōt fundari ſup duplici cã. prima q2 eccłia habeť ꝓ derelicta ab ipſo abſente. vt dicit hic glo. ſcđa rõne notorij. q2 cum crimē nõ reſidentie ſit notoriũ pōt platus illũ expoliare q2 in notorio nõ requiriť ſolennis ſnĩa. ꝓ quo facit. c. ex tue. j. e. vbi diciť ꝙ abſens debet ſpoliari ꝗ eccleſia nõ habeť ꝓ derelicta. q2 alias vacaret. nec poſſet nudus ſpoliari. c. frequens. de reſti. ſpo. li. vj. alie glo. ſunt faciles. ¶ Abbas.

Inter quattuor.

Sũma vt i. c. ex pte. ſ. eo. primo dictũ. ſcđo. exceptio. ibi. dummodo. ¶ Nota primo ꝙ nõ ſolũ eccłia ſed etiã prebenda requirit reſidentiã. nã ħ põderatur ꝙ iſti deſeruerũt eccłias vel ꝑbendas. Itē mandať vt redeant patet ibi niſi redierint ꝗ teneť canonicus reſidere in ciuitate vbi eſt prebenda niſi cõſuetudo habeat oppoſitum que ſeruanda eſt prout dixi in. c. cõquerente. ſ. e. ⁊. c. cum omnes. de conſti. ¶ Secundo no. ibi. cõgruo loco. ⁊cᵗ. ꝙ vbi ſcitur in quo loco eſt abſens debet citari ⁊ cõgruo tempore expectari. de quo plene. j. c. ſe. ¶ Tertio no. ibi iuſte priuari ꝙ abſens ⁊ monitus nõ rediens poteſt priuari beneficio ſuo. Et nota q2 dicit priuari. videť ꝗ ꝙ ſententia ſit ferenda ↄ eum. ſ; dic ꝙ verbũ priuari pōt capi large vt referať ad factũ. iuxta ea que dixi in. c. ex pte. ſ. e. ti. pōt intelligi ⁊ ſtricte. ⁊ erit i opinione ſuperioris ⁊ conſiliuꝫ eſſet vt ferť ſententia contra abſentē. ¶ Ultimo no. ex. ꝟ. dũmodo ꝙ abſñs ſine iuſta cã nõ debet priuari ſi poſtea ſuperuenit iuſtũ impedimētũ non redeundi etiã ſi abſentauerit ſe ſine licētia plati qđ eſt bene no. vt impedimētum ſuperueniens ei qui dedit operã rei licite nõ ſit ei imputandũ. ↄtra. l. ij. ff. ſiquis cau. ſed poteſt dici ꝙ imputabiť iſti vt puniať aliter non tñ vt priueť eccłia ex quo pro eo nũc nõ deficit quo minus redeat. et dicũt doc. ħ procedere etiam ſi impedimentum accidit poſt citationē debet tñ iſte ſe excuſare. ar. eoꝝ que no. in. c. querelam. de procur. ¶ In glo. j. ibi. ⁊ ſic nõ eſt. ar. a ↄtrio. no. glo. ꝙ quãuis ſubſit iuſta et neceſſaria cã recedendi ad tēpus a loco beneficij nihilominus debet petere licētia a plato. dicit tñ Hoſti. ꝙ propť neceſſitatē ſubito occurrentē pōt ſe abſentare ſine licentia prelati qđ dixi in. c. relatum. Idem dic vbi hoc habet ↄſuetudo vt licētia nõ exquireretur. ⁊ hoc vltimũ ponit Inno. in. c. ſe. qđ eſt valde no. iure tñ aperte nõ probatur. ſ; ego argumētarē ſic. valet conſuetudo vt quis nõ teneatur facere reſidentiam. iuxta no. in. c. cõquerente. ſ. eo. ꝗ fortiꝰ pōt induci cõſuetudo vt ad tempus ⁊ ex cauſa poſſit ſe abſentare. ⁊ ſignanter dixi ex cã qñ non valeret conſuetudo vt poſſet vagari. vt dicit Inno. in dicto. c. ex tue. ¶ Abbas.

Ex tue deuotionis.

Si neſcitur vbi ſit clericus tribus publicis edictis citabiť in eccleſia ſua ⁊ ſi infra ſex menſes nõ reuertitur priuabitur eccłia ſua. ſ. h. d. vſq; ad. ꝟ. ↄ eos. ⁊ iſte. ꝟ. nõ ſũmať propter varietatē lec. ⁊ q2 ſm vnũ intellectum nõ facit ad rubricã. duo ſunt dicta. ſm ibi. ↄ. Primo no. ibi in eccleſijs eorum ꝙ qñ clericꝰ abſens ē citandus dꝫ citatio affigi valuis eccleſie ſue. de quo vide qđ leg. ⁊ no. in. c. cãm. ⁊. c. fi. đ do. ⁊ cõtu. ¶ Scđo no. ibi fraudulēť ꝙ ↄ abſentē fraudulenter pōt ꝓcedi etiã ad ea q̃ ſũt grauis ꝑiudicij ex ſola citatione domi facta. de q̃ ꝑ Inno. in. c. fi. đ eo qui mit. i poſ. ⁊ in. d. c. cãꝫ. Tertio no. ibi nec ad ſpos valet citatio. ⁊cᵗ. ꝙ quãtũcũq; clericꝰ ſit abſēs iniuſte ſi pt ꝑſonaliť citari ñ dꝫ citari ꝑ edictũ. Quarto no. ibi trine citationis. ꝙ abſñs cũ neſciť vbi ē dꝫ citari tribꝰ edictis. ⁊ dicit hic Jo. an. ꝙ non ſufficeret vnũ ꝑemptoriũ. ⁊ idē tꝫ i addi. ſpe. e. ti. ſup rubrica. et ſemꝑ allegať ħ dictũ ꝙ vbi ius reqrit trinã citationē ꝑ edictũ ↄ abſñtē nõ ſufficit vna ꝑemptoria. nã faciliꝰ pōt ꝑuenire ad noticiã abſñtis qñ edictũ fuit triplicatũ q̃; qñ fuit vnũ łꝫ ꝑemptoriũ. qđ male ſeruatur. ⁊ vide glo. no. in cle. j. de vi. ⁊ ho. cle. i. ꝟ. iij. q̃ ſingulariť vult ꝙ vbi ad penam incurrendã reqrit

diſpoſitio trinā citationē nō ſuffic͂ vna ꝑemptoria
licet pſonalis. qđ no. ꝑ limitatione. l. ꝯtumacia. ff.
de re iudi. ⁊. c. de illicita. xxiiij. q. iij. nā regulariter
exꝗrantur tres diſtincte citationes ⁊ vnica perem-
ptoria cū cōpetentib⁹ interuallis. vt le. ⁊ no. in. c. cō
ſtitutionē. de ſen. excō. li. vj. ¶ Quinto no. ibi vltra
ſex menſes. tex. no. ⁊ fere ſingulare ȝ in materia ꝙ
vbicunꝗ neſcit͂ vbi ſit abſens cleric⁹ debet poſt ci-
tationē p ſex menſes expectari. pſumptio eni iuris
eſt vt infra hoc tps citatio ꝑducat͂ ad noticiā ſuam
¶ Sexto no. ibi ſpoliari. ꝙ ꝯ abſentem nō requirit͂
ſolennis ſnīa ꝑuatiua. dixi lati⁹. ſ. e. c. ex pte. ¶ Se
primo no. in. ꝟ. ꝯ eos. ⁊ tene mēti tex. ꝙ abſens po
teſt cōpelli ad redeundū p excōicationē ⁊ ſuſpēſio-
nem. licet eni pena ordinaria nō reſidētie ſit priua-
tio beneficij. vt. ſ. p totū ti. tñ platus poterit nō pri
uari incōtinēti ſed incipe a ſuſpenſione vel excōica
tione. ⁊ hoc ꝓbo rōne. nā beneficiatus nō poteſt ꝓ
libito dimittere bñficium ex quo ſemel illi ſe obliga
uit. in. c. niſi. de renun. ⁊. c. qđ i dubijs. ⁊. c. admo-
net. vnde ſi iſte nō vellet reſidere in beneficio non
haberet vbi ſe abſentaret vt ſic eo priuet͂. ſi ꝫ ſupe-
rior cōtentat͂ de perſona ſua q2 eſt vtilis eccleſie nō
priuabit eū ſ; cōpellet eum ad reſidēdū. ⁊ vide tex.
no. xxj. q. ij. placuit. qui dicit ꝙ pōt ſupior iſti⁹ cleri
ci petere ipius reſtitutionē ab eo epō cuius dioce-
ſim intrauit ⁊ cū habitū poterit punire de abſentia
aliter ꝗ priuare. ⁊ ſic tpa oīa iura huius ti. ¶ Octa
uo no. ꝙ excōicatus remouet͂ ab adminiſtratione
ſpūalium. Ex quo infert͂ ꝙ excōicatus non deſinit
habere adminiſtrationē eccl͞ie ſue. Contra qđ opp.
de. c. veritatis. de do. ⁊ cōtu. ⁊. c. paſtoralis. ꝺ app.
vbi dicit͂ ꝙ merito redditus eccleſiaſtici illi ſubtra-
hunt͂ cui eccl͞ie cōio denegat͂. Inno. ⁊ doc. varie h
loquūtur. ſ; vera ſo. quā etiā ipſi ſentiunt eſt ꝙ p ſu
ſpenſionē ſeu excōicationē nō eſt ex toto priuatus
ſ; potius eſt ſuſpēſus ad tēpus. ſed ſi durat i ꝯtina
cia ſua debet remoueri ab adminiſtratione bñficij
⁊ in totū excludi ⁊ priuari. ⁊ no. bñ q2 Inno. ⁊ doc.
hic ſentiunt apte ꝙ excōicatus ipo facto. licet nihil
dicat͂ in ſnīa ſit ſuſpenſus ab adminiſtratione bñfi-
cij ſui. ⁊ facit ꝓ his que late dixi in. d. c. paſtoralis.
⁊ dic vt ibi. ¶ Scđo opp. ꝯ lraȝ de ꝯrietate. nam in
ꝑncipio dicit ꝙ ſi expectati p ſex menſes nolūt redi
re ſpoliandi ſunt eccleſijs ſuis. ⁊ in. ꝟ. ꝯ. ſentit op-
poſitū. So. ille. ꝟ. ꝯ. habet varios intellectus. nam
primo ſm glo. in. ꝟ. ſpoliari. debet text͂. intelligi vt
ponat vnū caſum ⁊ ꝑncipiū intelligat͂ ꝙ debet ſpo-
liari. i. ſuſpendi ab adminiſtratione tēporaliū. ꝟ. ꝯ
de eodē facto loquēs aggrauat penam data contu
macia in nō redeundo vt excōicet͂ ſeu ſuſpendatur
⁊ demū priuet͂. ⁊ loquit͂ iſte tex. ſm glo. in ꝑla. Iſte
intellectus glo. cōiter nō recipit͂ q2 improꝑat lram.
vnde dat͂ ſcđs intellectus ſm Inno. ⁊ alios vt. ꝟ. ꝯ
ponat caſum ſeꝑatū a primo ⁊ loquat͂ de prelatꝫ. ſ.
epīs. vñ alia lra hȝ ꝯ alios. ⁊c. ⁊ vbi dꝛ a ſpūaliū ad
miniſtratiōe. ⁊c. in regiſtro erat ab epatus admini
ſtratiōe. vt dicit Inn. ſ. in ꝓemio. vñ aduertendū
ꝙ iſta decre. dirigit͂ archiepo pariſienſi. ⁊ videt͂ vel
le vt cōtra ſubditos inferiores poſſit archieps pro-

cedere ꝑut dꝛ in prin. vſꝗ ad. ꝟ. cōtra. ibi vero lo-
quens de epīs ſuffraganeis iſtius archiepī dat ali-
um modū ꝓcedendi ⁊ merito q2 archieps lȝ poſſit
ſuſpendere ⁊ excōicare epōs ſibi ſuffraganeos. vt
in. c. ſacro. de ſen. excō. ⁊ nota in. c. vt litigantes. ꝺ
offi. or. li. vj. nō tamen poteſt eos deponere ſeu epi
ſcopatib⁹ priuare. vt in. c. inter corporalia. de trāſ-
la. prela. ⁊. iij. q. vj. accuſatus. ⁊. c. ꝗuis. ⁊ ideo ſal-
uando hūc intellectū aduerte q2 quatenus tex. fa-
cit mentionem de ferenda ſuſpenſionis ⁊ excōmu
nicationis ſnīa dirigit verba ſua ad archiepm. ſed
quaten⁹ mandat priuationē fieri dirigit verba ſua
ad legatū. ⁊ intelligo ꝙ legatus hoc faciet ex ſpecia
li mandato pape. q2 nullus citra papā pōt priuare
epm nec ipſum transferre vt in. c. ꝙ tranſlationem
de offi. leg. ⁊ in. d. c. inter corporalia. Et ex hoc intel-
lectu habes modū coercendi epōs ad reſidentiam
vt per ſupiorē citra papā ꝯpellant͂ p excōicationeȝ
⁊ ſuſpēſionē. ⁊ ſi ſic nō reſipuerint habet͂ recurſus
ad papam qui ſolus priuare pōt ⁊ poterit ipſe hoc
cōmittere legato vel alteri ſi voluerit. ⁊ iſte intelle-
ctus ſic declaratus eſt verus ⁊ cōis ¶ Tertius in-
tellectus ē vt. ꝟ. ꝯ. intelligatur de eodē facto cū ꝑn-
cipio. ⁊ ꝓ hoc facit illud relatiuū eos. ⁊ tunc dico ꝙ
tex. iſte voluit dare duplicē practicā ꝓcedendi ꝯtra
abſentes vt poſſit ꝓcedi a primordio ad ꝑuationē
vel ſi forte abſentia ē vtilis eccleſie poterit procedi
per viam excōmunicationis ſeu ſuſpenſiōis vt cō-
pellatur redire. Sed nūc ob. littera ſequēs in eo ꝙ
dicit ꝙ legat⁹ poterit illos remouere ab adminiſtra-
tiōe nā h poſſet facere archieps. poteſt dici ſaluan-
do hunc intellectū vt littera intelligat͂ de omnibus
ſubditis archiepī. vnde reſpectu inferiorū platorū
citra epōs poterit archieps procedere ad priuatio-
nem. vt in prin. ſed reſpectu epoꝝ habebit͂ recur
ſus ad ſuperiorē. ⁊ pro hoc facit q2 conſultatio erat
generalis de omnibus clericis cuiuſcūꝗ ꝯditiōis
⁊ gradus. ⁊ iſta littera fuit nimis deciſa. non enim
erat ſic generalis in regiſtro. ⁊ hunc intellectū mul
tū adiuuat iſta dictio copulatiua etiam. in. ꝟ. con-
tra eos etiā procedatur. illa enim copulatiua etiaȝ
includit ꝓcedentia quaſi apte innuat ꝙ ꝯ ꝑdictos
nō ſolū poteſt procedi vt. ſ. dictum eſt. ſ; etiam pro
ut ſequitur. ⁊ ꝓ hac dictione facit qđ no. j. in. c. j. ꝺ
cōmo. Quartus intellectus vt iſte. ꝟ. ꝯ. nō loquat͂
de clericis nō reſidentibus ſ; de nolentibus obedi
re. pro hoc tex. ibi ad tuam obedientiā venire com
pellas. ⁊c. forte eni iſte archieps fuit conqueſtus ꝙ
quidā clericoꝝ ſuorum nolebāt reſidere in eccleſijs
ſuis. quidā vero etiā epī ſuffraganei ſui nolebant
ſibi obedire ⁊ ad vtrūꝗ reſpondet͂ vt in littera. ⁊ ꝓ
hoc apparet intellectus huius. c. ¶ Tertio oppo. ꝯ
tex. in eo ꝙ requirit edictū trine citationis. nam vi-
detur ꝙ vnica citatio ſimpliciter ſufficiat ⁊ nedum
citatio ſed ſimplex requiſitio ⁊ reuocatio. vt i. c. ex
parte. ſ. eo. ⁊ ibi dixi. Itē cum non reſidētia ſit res
notoria. vt in. c. quāto. de tranſla. prela. ⁊ in noto-
rio nō debēt requiri ſolēnitates citationū q2 ordo
iuris nō ſeruat͂ in eo. pro quo de. ſepe. de. ꝟ. ſig. et
tex. expſſus i. c. ad nraȝ. de iureiur. ⁊. c. bone. ꝺ ele.

Itē in alio iſtud.c. ꝯdicit alijs iurib⁹. qꝛ hic preciſe
requiritur expectatio ſex menſiū. ⁊ in.c. precedēti
dicitur vt ſufficiat expectare cōgruo tempore. So.
intellige hunc tex. qñ abſens neſcit᷑ vbi ē ſeu ita lon
ge diſtat ꝙ cōmode ꝑſonaliter citari nō poteſt. naꝫ
qꝛ hoc caſu recurrit᷑ ad citationē per edictuꝫ. indu
cuntur illa duo ſpecialia vt citatio ſit trina ⁊ abñs
expectetur per ſex menſes vt ſic ſuppleatur defect⁹
perſonalis citationis. Et aduerte qꝛ opi. ſunt quā-
do habet locum iſta citatio per edictum. nam vide
tur hic tex. exigere fraudem abſentis. vt patet ibi
fraudulenter abſentant. Inno. intellexit multum
late vt procedat nō ſolum qñ fuit abſens i ꝟa frau-
de de qua conſtat ſed etiam in ficta fraude ſeu pre-
ſumpta. vnde dicit ꝙ eoipſo ꝙ clericus eſt abſens
ſine iuſta cauſa preſumitur eſſe in fraudē. Item ab
ſentando ſe eſt in magna culpa ⁊ magna culpa eq̄-
patur fraudi. in. l. ꝙ nerua. ff. depoſi. ⁊. ff. de. ꝟ. ſi.
l. magna negligentia. vbi dicitur magna negligen
tia eſt culpa ſeu dolus. ⁊ vide Innoc. in.c. ſi. de eo
qui mit. in poſ. vbi dicit ꝙ vbicunq̄ quis tenet᷑ ad-
eſſe in certo loco ⁊ ibi nō repit᷑ preſumitur abeſſe ī
fraudem. ⁊ ponit exemplū in clerico quo ad eccleſi
am ſuam ⁊ in marito quo ad vxorem. Hoſti. intel-
lexit hic Inno. de fraude in occultando ſe ne cita-
ret᷑. ⁊ hanc opi. videtur quo ad terminos.c. ſequi.
do. An. hic. qꝛ tex. hic videt᷑ requirere fraudē. Maꝫ
aduerte. qꝛ hoc dictū nō procedit. nam ſi fraudulē
ter occultaret ſe ne citaretur nō oporteret iterū ci-
tare maxime trinis edictis ⁊ maxime expectando
eū ꝑ ſex mēſes. nam tex. ē in oppoſitum. in.c. qm̄. §.
porro. vt li. nō cōte. vbi tex. equiparat citatum qui
noluit venire ⁊ eum qui ſe occultat vel impedit ne
citatio ad eū perueniat. ⁊ ideo dicit Inno. in.c. ad
petitionē de accu. ꝙ occultans ſe vel impediēs ne
citetur nō eſt amplius citandus. nā citatio fit vt cō-
ſtet de ſua cōtumacia. nō oportet ergo geminare ci
tationē vbi ē certū de cōtumacia ſua. qꝛ in incertis
nō in certis opus eſt ꝯiecturis in regula eſtote. j. ð
regu. iu. Itē glo. magiſtra. ē in cōtrarium in. d.c.
qm̄. §. porro. in. ꝟ. ſi ꝟo. quā omnes doc. ſequūtur
dantes regulā ꝙ vbicunq̄ neſcitur vbi ſit abſens.
vel ex qua cā ſe abſentauerit debet ꝓcedi ꝓut h̄ di-
citur in prin.c. ⁊ pleniſſime vide ea que dixi in. d. ꝟ
ſi vero. Cōclude ergo breuiter cum querit᷑ de mo-
do ꝓcedēdi ꝯ abñte beneficiatū. aut eni ſcitur vbi
ē aut ignorat᷑. ꝑmo caſu aut nō pōt cōmode citari.
⁊ idē qð in ſequēti mēbro ſm Inno. hic. ſi vero po
teſt cōmode citari tunc dꝫ citari ꝑſonaliter ⁊ ꝑfigi ſi
bi termin⁹ ꝯgruus ad redeūdū determinand⁹ per
ipm iudicē ſm viaꝝ diſtantiā ꝑſone ⁊ temporis q̄li-
tates. ⁊ ſic intellige.c. ꝓcedens. ⁊ ſilia iura. ⁊ ſi non
redierit pōt ſupior ꝓcedere ad priuationem ſeu ad
excōicationē ſeu ad petendā reſtitutionē ipi⁹ cleri-
ci. vt. d.c. placuit. ſi ꝟo neſcit᷑ vbi eſt tūc ſerua qð di
citur h̄. dꝫ eni citari in eccleſia ſua per edictuꝫ trine
citationis ⁊ expectari ꝑ ſex mēſes alr̄ ſi nō redierit
poterit ꝓcedi ad priuationē. plene tñ dixi i. ꝟ. ſi ꝟo
¶ Ultimo queritur nūquid hoc.c. ⁊ ſilia habeant
locum in abſentib⁹ habētib⁹ beneficia reſidētiā nō
expoſcentia. ⁊ ꝯcludit hic Inno. ꝙ nō niſi vagaret᷑
qð no. Ex quo colligo ꝙ licet bñficiatus nō tenea
tur ex natura beneficij ad reſidendū in eo nō tamē
pōt vagari imo ſolū vagatiōis delictū ē ſufficiens
ad iſtū priuandū ſm eū. pro quo. vij. q. j. nō oꝫ. cū
ſequenti. nec valet ꝯſuetudo vt poſſit ſe abſentare
vagando nec valeret licētia plati. qð no. ꝯtra iſtos
ſimpliciter beneficiatos q̄ vagant᷑ ꝑ mundū ⁊ quā-
doq̄ efficiunt᷑ ſtipendiarij ⁊ nihilomin⁹ tenēt bene
ficia in ptibus vt quātūcūq̄ illa bñficia ſint ſimpli-
cia ⁊ nō exigūt reſidentiā pñt priuari ꝓpter delictū
vagatiōis qð bñ no. ¶ In gl. ſi. ibi. ſi ſurrogati nō
remouerent᷑. hec glo. veriſſima eſt reſpectu diſpen
ſationis. ſ; dubiū fortius eſſet in reſtitutione vt ſi ꝑ
verba generalia reſtitueret᷑ depoſit⁹ ad ſtatū ſuuꝫ
nūq̄d recupabit bñficiū alteri collatū. ⁊ puto dicen
dum ꝙ nō ꝑ ea que no. in.c. ꝗuis. de reſcrip. li. vj.
⁊ qð no. Jo. an. in regula ſine culpa. in mercu. per
legiſtas in. l. ſi. C. de bo. proſcri. ⁊ in ſi. glo. Dic ꝙ i
hac vlti. q̄ōne. reperiūtur tres opi. Prima ꝙ ſi de-
poſitio fuit verbalis pōt ep̄s reſtituere ſecus ſi fuit
actualis degradatio qð tenet glo. ij. q. vj. iō. Scōa
opi. vt diſtinguatur inter depoſitū propter crimē
⁊ propter cōtumaciā. primo caſu papa reſtituit. ſe-
cūdo inferior. qð tenet glo. vij. q. j. ſiquis preſbr. ⁊
has duas opi. referunt hic doc. Sed vide tertiam
opinionem in.c. ep̄s. xj. q. iij. q̄ dicit ꝙ ſi degrada-
tio fuit iniuſta puta ꝑ falſos teſtes ⁊ pōt ep̄s reſtitu
ere alr̄ ſecus. Cōcordādo has opi. poſſum⁹ ſic dice
re. ꝙ aut depoſitio fuit verbalis ⁊ pōt ep̄s diſpēſa-
re ⁊ h̄ in caſib⁹ in q̄b⁹ a iure ſibi ꝯcedit᷑ diſpenſatio
vt in adulterio ⁊ minorib⁹. vt in.c. at ſi clerici. §. de
adulterijs. de iudi. vnde intelligo iſtuꝫ tex. vt ꝓce-
dat etiā p⁹ depoſitionē verbalē ⁊ vide qð ibi latius
dico. In maiorib⁹ vero nō poterit reſtituere cuꝫ in
eis diſpēſare nō poſſit. Si ꝟo depoſitio fuit actual᷑
aut allegat᷑ cā legitima. vtputa per falſos teſtes fa-
cta ⁊ poteſt ep̄s reſtituere. ⁊ ita proprie loquit᷑ tex.
in. d.c. ep̄s. aut nō allegat᷑ cauſa talis vel ſilis ſ; pe-
titur reſtitutio ex ſola gratia ⁊ tunc nō poterit ep̄s
diſpenſare qꝛ iſte degradatus actualiter eſt exutuſ
omni priuilegio clericali ⁊ relictus iudicio iudicl ſe
cularis. vt in.c. degradatio. de penis. li. vj.

Tue fraternitatis Priuile
giat⁹ vt
abſens in ſtudio fructus prebende recipi-
at exiſtens in villa vel caſtello vbi nullū eſt vel mi-
nus competens ſtudiū priuilegio nō vtit᷑. h. d. pri
mo q̄ſtio. ſecūdo rñſio. ibi. ad qð ¶ Primo no. ꝙ
cauſa ſtudiorum preſtat legitimam cauſam abſen-
tie ad fructus beneficij in abſētia percipiendos nū
quid aūt ſit neceſſaria indulgentia hoīs: infra lati⁹
ſubijciam. ¶ Secūdo no. ꝙ differentia eſt īter vil-
lam ⁊ caſtellum. nā villa proprie eſt pluralitas do-
morū ſine muris. ⁊ dicit᷑ villa quaſi vallis vallata.
Caſtellū poteſt dici qñ ibi ſunt menia. ⁊ nota ꝙ dic
caſtella ⁊ nō caſtra. nam caſtrum ꝓprie eſt fortalici
um. ⁊ dicit᷑ caſtrū q̄ſi caſa arta qꝛ fortaliciū nō debꝫ
eē nimis ſpacioſū vt indigeat paucis ad cuſtodiā.
⁊ de his ⁊ de ſimilib⁹ vide Jo. an. i.c. ſi ciuitas. de

ſen.excõ.li.vj.qð no.¶ Nota tertio bonum ar.ex
tex.ꝙ in villa vel caſtello poteſt eẽ ſtudiũ litterarũ.
⁊ de h̃.j.¶ Nota q̃rto ibi exercitium ſtudiozum ꝙ
vbi nõ eſt exercitiũ ſtudij nõ dicitᷣ eẽ ſtudiũ ſaltẽ cõ
petens. Et ex illo.ỽ.exercitium inferunt doc.ꝙ ibi
debent eẽ ſcholares exercentes illam ꝓfeſſionem.
Ex quo nota ꝙ multũ confert ꝙ in loco ſtudij ſint
multi ⁊ valentes ſcholares.qꝛ proptᷣ eoꝝ exercitiũ
iuuenes recipiũt maximũ incrementũ. Et nota ꝙ
paria ſunt nullũ in loco eẽ ſtudiũ vel min⁹ ↄpetẽs.
Et no.ꝙ dixi in ſũmario ꝙ habẽs priuilegiũ vel li-
centiã eundi ad ſtudiũ nõ poteſt transferre ad locũ
vbi ſtudiũ eſt minus cõpetẽs.¶ Ultimo no. ibi ac
cepta licẽtia ꝙ priuilegiat⁹ vt poſſit ire ad ſtudium
debet habere licentiã a p̃lato ſuo.in hoc tamen dic
attendẽdũ eẽ formam priuilegij. Et ex illo.ỽ. acce-
pta.no.do.ꝙ nõ ſufficit petere ſi nõ obtineatᷣ ſi tñ
ſuperioꝛ ſine cã cõtradicit põt haberi recurſus ad
ſuperiorẽ vt eũ cõpellat dare licentiã.ar.c.nullus.
de iur.pa.ſm Hoſti.⁊ de hoc dixi in.c. relatũ.ſ̃. e.
qð facit ad q̃onem. Statuto cauetᷣ vt mulier non
poſſit ↄtrahere ſine licẽtia duorum agnatoꝝ proxi
morũ illi requiſiti nolũt dare licentiã:dic ꝙ per pre
dicta poteſt recurri ad ſuperiorẽ iudicẽ loci vt cõ-
pellat eos dare licentiã niſi al's allegent iuſtã cauſã
ↄdictionis.pro quo facit qð no. Bar.in.l.cũ nõ ſo
lum.C.de bo.q̃ li.⁊.l.ſi cõſtante.ff.ſo.ma.¶ In.gl.
j.ibi ciuitatibus.idẽ no.glo.in.c.epi.lxxx.di.ſ3 do.
Richar.malũ.vt refert Bar.in proemio. ffoꝝ. te-
net ꝙ hodie poſſunt legi iura vbiqꝫ.nõ eni ẽ timoꝛ
vt peruertantᷣ.cũ volumina ſint hodie notiſſima ⁊
multũ cõmentata. Bar.tenuit primã opi.per illuꝫ
tex.ſ3 audio ꝙ alibi tenuit ↄtrium.⁊ ſatis poſſet dici
ꝙ iura vbiqꝫ poſſint legi.pro quo optime facit iſte
tex.in argu.vbi ſolũ dãnatur ꝙ in villa vel caſtello
nullũ erat vel minus cõpetens ſtudiũ vel exercitiũ
ſtudioꝝ.ſed talis locus nõ habet nec habebit ꝑui-
legia ſtudij generalis vt ibi poſſint aliqui doctora-
ri.opoꝛtet eni ꝙ huic loco indulgeatᷣ a ꝑncipe vel ꝑ
ↄſuetudinẽ tanti tp̃is cuius memoria non eſt in cõ
trariũ ſicut dicitᷣ de ſtudio paduano.⁊ ſic intelligo
glo.in cle.dudũ.§.in ſtudijs.de ſepul.⁊ ſic poteſt i
telligi ↄtria opi.vide tñ glo.in cle.ij.de magiſt. que
ſentit ꝙ de iure cõmuni poſſit ep̃s cõſtituere docto
res ⁊ fuit opi. Hoſti.ſ3 cõmunitᷣ tenetᷣ oppoſitum et
ita hodie ſeruatᷣ de cõſuetudine vt habeatur priui
legiũ a papa vel iṁpatore.¶ In glo.ij.in fi.no.gl.
⁊ põt dubitari nũquid teneatᷣ iſte ſe ↄferre ad ſtu-
diũ generale.⁊ dicitur generale mõ predicto ꝑ ꝑui
legiũ vel cõſuetudinẽ.aliqui tenuerũt ꝙ ſic. qꝛ ap-
pellatione ſtudij debem⁹ intelligere ð generali.ar.
.§.quotiens inſti.de iur.na.gen. Hoſti.hic dicit ꝙ
ſi nõ in fraudẽ cõfert ille ſe ad villam vel caſtellum
vt qꝛ ibi eſt ſũmus doctoꝛ ⁊ cõpetens exercitiũ ſtu-
dioꝝ.tunc ſatis gaudet priuilegio.pro hoc facᷣ iſta
littera.vbi ſolũ ponderatᷣ ꝙ ibi nullũ erat vel min⁹
cõpetẽs exercitiũ ſtudioꝝ. qð ſatis mihi placet. vt
ↄſideremus potius mentẽ priuilegiantis q̃ꝫ verba
nã priuilegiũ eſt indultũ vt poſſit ꝓficere in ſtudio
⁊ ſcia. nõ aũt rõne loci.nã cathedra nõ facit mg̃rꝫ ſ3

magiſter cathedrã.xlj.di.nõ loca.¶ Ex gl. queritᷣ
de quo indulto loquitᷣ iſte tex. Jo.an. dicit ꝙ põt
intelligi de indulto a ſtatuto vel conſuetudine ſeu
ſpeciali priuilegio iuris vel hominis. Ex quib⁹ ver
bis nota ꝙ valet ſtatutũ factũ in eccl'ia vt abſentes
cã ſtudij ꝑcipiãt fructus bñficioꝝ ſuoꝝ.⁊ idem di-
cendum in conſuetudine.⁊ no.h̃ vltimũ.nã potes
h̃ cõiungere cũ his que dixi in.c.precedenti.⁊ .c.q̃-
liter.nam in multis locis de ↄſuetudine beneficia-
tus ↄfert ſe ad ſtudiũ nõ petita licẽtia a p̃lato ⁊ ꝑci-
pit fructus in abſentia.valet eni hec ↄſuetudo quo
ad vtrũqꝫ. Intellige tñ ꝙ eccl'ia nõ patiatᷣ graue de
trimentũ in diuino cultu.nã tunc poſſet reuocari
abſens nõ obſtante ſtatuto vel ↄſuetudine vel pri-
uilegio.vt dicetᷣ in.c.ad audientiã.⁊.c. ſe.j.eo. ſed
quatenus dicit Jo.an.de priuilegio iuris vel ho-
minis eſt dubiũ qui ſunt a iure priuilegiati. ſeu q̃
hoies poſſunt h̃ priuilegiũ ↄferre. Hoſti. in ſũma
de magiſt.§.fi.dixit ꝙ ſtudentes dũtaxat in theolo
gia ſint priuilegiati a iure vt ꝑ q̃nquẽnium ſtudeãt
⁊ fructus ꝑcipiant in abſentia.h̃ ꝓbatur in.c.fi.j.ð
magiſ. Archi.in .c.ð q̃buſdã.xxxvij.di. ⁊ in.c.ij. ð
priuile.li.vj.tenuit ꝙ eodẽ priuilegio gaudeãt etiã
ſtudentes in iure canonico vel ciuili.quia iſta tria
vidẽtur eq̃parata.i.d.c.ij. Aduerte qꝛ verba iuris
ꝓprie nõ adaptantᷣ niſi ad ſtudẽtes in theologia.
vt.d.c.fi.nec videtᷣ eadẽ rõ in ſtudentib⁹ i alijs ſciẽ
tijs.ar.opti.in.c.ſup ſpecula.de priuile. vbi in fa-
uorẽ theologie facultatis prohibetᷣ ne pariſius vel in
locꝭ vicinis legatᷣ ius ciuile vt magis amplietᷣ ſtudi
um theologie.ſed ↄſiderando mẽtẽ alioꝝ iuriuꝫ. ⁊
qꝛ eccl'ia vniuerſalis nõ põt regi ſine iure preſerti
canonico.c.j.de cõſang. ⁊ affi. vbi voluit Hoſti.et
cõiter docto.ꝙ ceteris paribus canoniſta ꝑferatur
theologo in prelatura vbi non ſunt multi heretici.
põt dici maxime in fauorẽ ſtudentiũ ꝙ gaudent ta
li priuilegio qm̃ promouẽt vtilitatem vl'is eccleſie.
qð probo aptiſſime ꝑ.c.cum ex eo.de ele.li.vj.⁊ ſer
uiens eccl'ie vniuerſali debet reputari reſidẽs. ar.
c.cum dilect⁹.j.eo.⁊ ſaltẽ puto ꝙ ep̃s poterit diſpẽ
ſare vt abſens cã ſtudij ꝑcipiat fructus in abſentia
etiam ſi ſit bñficium curatũ ꝑ tex.no.in.d.c. cuꝫ ex
eo.nam ibi ep̃s diſpenſat vt ꝓmot⁹ ad eccl'iaꝫ paro
chialem nõ teneatᷣ facere ſe ꝓmoueri infra annuꝫ
ad ſacerdotium ſed cauſa ſtudij poſſit differre vſqꝫ
ad ſeptẽniũ.⁊ ponitᷣ ibi vicari⁹ cui datᷣ tantũ certa
portio ⁊ reliquos fructus ꝑcipit abſens cã ſtudij.⁊
idẽ videtᷣ dicendũ in docentib⁹.vt in.d. c. fi. Si er-
go ep̃s diſpenſat ibi in grauiori caſu.⁊ vt ita dixeri
in duob⁹.forti⁹ vbi beneficiũ eſt ſimplex.⁊ facit. c.
relatum.ſ̃.eo.vbi eſt bon⁹ tex.⁊ puto ꝙ in bñficijs
ſimplicib⁹ nõ tenetᷣ q̃s ponere vicariũ qꝛ de eo nul-
lã faciũt iura mentionẽ.vt hic ⁊.d.c.fi.ſecus vbi fit
mentio de eccleſijs curatis.vt.d.c.cum ex eo.

Ex parte. Qui iurauit i eccleſia re-
ſidere ꝓ ſeruitijs eccleſie
licite ſe abſentat.h.d. Õis diuiſio.ſcða ibi
poſtulatis.¶ Primo no.ꝙ iuramẽtũ ꝑſtandũ tp̃e
ꝓmotionis de reſidentia facienda nõ eſt a iure im
probatũ.dicũt tñ hic doc.ꝙ forte in iſta eccl'ia erat

ſtatutum vel cõſuetudo vel erat ille ſuſpectus õ nõ reſidendo quaſi ex his verbis ſentiant ꝙ ceſſantibus ꝑdictis nõ ſit exigendũ dictũ iuramentum. qđ ſatis mihi placet. ſ; vbi ceſſat ſuſpitio ⁊ priuilegium vel ſtatutũ vel cõſuetudo non debet artari ad iuramentũ ex q̃ iura hoc nõ introducũt. ar. c. dilecti. et c. legebať. de ma. ⁊ obe. facit. c. clericos. š. de coha. cleri. ⁊ mu. vbi habeť ꝙ nõ eſt deferendũ iuramentum ſuſpecto de ꝯuentione ¶ No. ſecũdo vnũ dictũ mirabile ex iſto tex. ꝙ iuramentũ verificať in caſu ficto. nã iſte iurauit reſidere ⁊ diciť ꝙ nõ minus ſeruat iuramentũ ſe abſentando ꝓ negocijs eccleſie q; cenſeri debet reſidens. Et hoc videtur ꝯtra tex. l. c. ad noſtrã. el. j. de iureiur. vbi habeť ſ; cõem lec. ꝙ iuramẽtum debet verificari in forma ſpecifica et nõ in caſu ficto. nã ibi iurauit debitor nõ moleſtare debitorẽ ſup pignore donec ſoluerit ſibi creditum ⁊ ꝯcluditur nõ ſufficere ꝙ ſit creditori ſatiſfactũ ex fructibus pignoris ſed oportet ꝙ fiat prius ſolutio realis creditori ⁊ ide ſatis ficte ſoluit ex quo percepit debitũ ex fructibus pignoris. Itẽ facit. l. luci⁹. ff. de condi. ⁊ demon. vbi p; ꝙ cõditio d; adimpleri in forma ſpecifica. ⁊ l. qui hẽdi. e. ti. ꝯrium videť difficile ⁊ ꝓnunc poteſt dici ꝙ vbi obſeruantia iuramenti in caſu ficto nõ tendit in aliquã leſionẽ illius cui fuit preſtitũ imo ſubeſt cã large intelligendi iuramentũ tũc debet iuramentum verificari etiam in caſu ficto vt hic. ſecus vbi iuramẽti obſeruantia tendit in fauorem alterius. nec verificať ita in caſu ficto imo poti⁹ ꝯ itẽrũ ꝛcipiẽti iuramẽtũ q̃ caſu poſſet hẽre locũ ꝯtrariũ ¶ Sʒ q̃ro qualiter teneať quis ad reſidentiaʒ. dicũt hic doc. ꝙ nõ debet hoc amare intelligi vt nunq̃ inde diſcedat. ſatis enĩ eſt ꝙ temporibus debitis ibi reſideat. ar. de ꝯſe. di. v. nunquã xxxvij. di. õ quibuſdã. ⁊ qđ le. ⁊ no. in. c. ſi. de. ꝟ. ſi. li. vj. facit op. l. ſi quis ita legauerit. ff. de ꝯdi. ⁊ demon. ⁊ l. quid ſit fugitiu⁹. ff. de edil. edic. ¶ In gl. j. ibi in eadẽ ꝓuincia. dic ꝙ ꝓprie diciť pñs ille q̃ intelligit ea que geruntť ibi. xj. q. iij. cor. ⁊ l. diem ꝓferre. §. corã. ff. de arbi. ſ; alijs reſpectib⁹ impropriatur iſtud verbũ ⁊ vario mõ ſumiť vt in gl. ¶ In gl. ſi. ibi ad ea de quib⁹ nõ fuit cogitatũ. glo. ꝯ h̾ opponit ⁊ nõ ſoluit. Hoſti. dicit ꝙ ad ꝯnexa extendiť iuramentũ vt hic. ſ; ad extranea non. vt in contrario Jo. an. dicit ꝙ ſalua reuerentia gl. ⁊ Hoſt. h̾ nõ colligitur hic. forte vult dicere ꝙ iſtud potuit cogitari ⁊ dic ꝙ cũ iſtud iuramentũ ſit preſtitũ in mã iuris. debet intelligi ſm materiã ſubiectam. vt ꝓbať in. c ſe. ⁊ vide pulchrũ dictũ Inno. in. c. ꝑ tuas. de arbi. vbi ſingulariter dicit ꝙ iuramẽtũ ſimpliciter preſtitum in materia ſui nã altnatiua. d; intelligi alternatiue. ita dicamus in ꝓpoſito. ꝙ cũ ius non artat ad reſidendũ indifferenť imo ꝑmittit abſentiam ex cã legitima ita debet intelligi iuramentum ex quo habes aliam rõnem decidendi ad litteram. ⁊ corroboratur dictum ſequẽs. vt in gl. vt pro proprio negocio poſſit ſe abſentare. q; hec eſt cauſa legitima petita tamẽ licentia. vt in. c. relatũ. š. e. ¶ Sed extra glo. queritur. nunquid is qui habetur ꝓ pñte. debeat gaudere om̃i beneficio preſentium. ¶ Archi. in. c. ſi. de ꝯſue. li. vj. dicit ꝙ gaudet ſoluʒ his q̃ cõpetunt ꝑſentibus de iure cõi. ſecus in competẽtibus de iure ſpeciali puta ſtatuto vel cõſuetudine q; hec iura ſpecialia debent ſtricte intelligi. Jo. an. dicit ꝙ ſi habetur pro reſidente. puta q; eſt in ſeruitio pape vel epĩ tunc habebitur ꝓ preſenti quo ad omnia. ſecus ſi eſſet ꝯceſſum priuilegium vt poſſit percipere fructus in abſentia. tunc enim dicenduʒ ꝙ nõ habeať pro preſente quo ad alios effect⁹. ⁊ ex h̾ eẽt inferendũ ꝙ ſi ex priuilegio q̃s debet hñi pro preſente ſeu ꝓ ciue debet gaudere omni priuilegio preſentium vel ciuium etiam in competentibus de iure ſpeciali. qđ ſatis placet.

Cum dilectus. Familiari pape nõ obſtante cõſtitutione ꝯria ꝑbende ſue fructus percipit in abſñtia. h. d. ꝑmo dictũ. ſcđo eius rõ. ibi cũ familiaris ¶ Nota primo ibi in noſtro ſeruitio ꝙ nõ omnes reſidẽtes in curia romana gaudẽt ꝑrogatiua ꝑcipiendi fructus in abſentia ſ; oporteret ꝙ ſint in ſeruitio pape. ⁊ an oẽs in eius ſeruitio exiſtẽtes gaudeant hoc priuilegio dicã in. c. ſe. ¶ No. ſecundo ibi. familiares. ꝙ exiſtẽtes in ſeruitio alicui⁹ dicunť ſui familiares. ẽ tamen verbũ valde latũ. nã ⁊ domeſtici dicunť familiares. de quo in. c. in lr̃is. de teſti. ¶ No. tertio ibi ſe obſequiales. ⁊c. ꝙ exiſtẽtes in ſeruitio pape dicunť ſeruire vniuerſali eccleſie. ⁊ facit h̾ lr̃a in ar. ꝙ ſeruitiũ eccleſie vlis debeat facere quẽ reputari pro ꝑſente. ¶ Ultimo no. ibi minori nõ debeant. ꝙ iſti abſentes qui cenſenť reſidere debẽt in oibus gaudere ꝑrogatiua ꝑſentium. ⁊ ſic videť ꝙ etiã in his que ꝯpetunt de iure ſpeciali debeãt reputari ꝑſentes. ⁊ facit ꝓ Jo. an. ĩ eo qđ dicit ꝯ Archi. in. c. ſi. de conſue. li. vj. tetigi aliqualiter in. c. ꝑcedenti. ¶ Sed queriť ꝓ declaratione ꝑdictorum. nũquid omnes officiales curie gaudẽt hoc priuilegio. doc. hic ſentiunt ꝙ nõ ⁊ ſatis ꝓbat hec littera dum dicit in ſeruitio noſtro. Sũt enim in curia quidam notarij qui ſtant principaliť propter lucrum. nõ autẽ ad ſeruiendum pape nec vli eccleſie. ⁊ dum negociũ occurrit potius ſeruiť eis q̃ʒ econtra. Reſtringẽda eſt ergo hec littera ad exiſtẽtes in ſeruitio pape. vt ſunt capellani vel ſimiles. vel niſi eſſent ibi officiales trahentes ibi morã ex ꝑcepto pape. nam ſatis dicũť abeſſe cauſa reipublice. vt. l. ſed ⁊ ſi per pretorem. in ſi. ⁊ l. re publice. ff. qui. ex cau. ma. ¶ In glo. j. in ſi. idẽ tene: Hoſti. ſ; Jo. an. tenet ꝯrium. q; cũ hec cõſtitutio tm̃ diſponat id qđ ius cõmune nõ eſt neceſſe in reſcripto de ea facere mentionẽ quẽadmodũ nec de iure cõmuni. ⁊ tene menti hoc dictum. ⁊ vide glo. no. in. c. j. õ conſti. li. vj. ¶ Et no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ ꝯſtitutio diſponens in mã iuris nõ includit in ſe caſum alis exceptũ a iure cõi ſeu caſũ fictũ a iure cõi. naʒ de iure cõi ẽ ꝙ nõ reſidẽs fruct⁹ nõ ꝑcipiat ſ; familiaris pape excipitur ſeu cenſetur reſidere. vnde cõſtitutio ſimpliciter dictans vt nemo habeat fructus in abſentia nõ includit caſum a iure exceptum imo verificať in cãu ficto a iure q̃ habeť ꝓ vero. ⁊ ſic habes caſũ in quo ſtatutũ verificať in caſu ficto. ꝯ no. in. l.

D

iij.§.hec verba.ff.de neg.ge.⁊.c.in nr̃a.de iniur.⁊
iõ ẽ qꝛ ius in h̃ eq̃pat caſũ ver̃ ⁊ fictũ. vñ cõſtitutio
diſponens regulariter id qõ ius dꝫ recipe oẽs limi
tationes ⁊ interp̃tatiões iuris qõ ꝑpetuo no.⁊ cla-
rius ꝓbat̃ in.c.ſe.vbi tangã.ſecus dic vbi ſtatutuꝫ
eẽt preter vel cõtra ius ⁊ odioſũ tunc nõ verificabi
tur in caſu ficto.ſed verba debẽt intelligi ꝓprie ⁊ i
ſuo proprio ſignificato.⁊ ſic intellige illã. l.iij.⁊.c.i
noſtra.facit ad mãm qõ no.ꝑ Bar.in.l.oẽs ꝑpl̃.ff
de iuſti.⁊ iur.vbi tractat an ſtatutũ recipiat interp̃-
tationẽ reſtrictiuã vel extenſiuã.⁊ opti.facit.l.ij.C
de noxa.⁊.c.ex pte.iij.de.v̇.ſig.// In glo.ij. ibi tan
q̃ vni ex reſidentib᷒.dicit Jo.an.⁊ bñ ꝙ hec verba
nõ ſufficerẽt vt iſti deberẽt ꝯſequi h̃ victualia q̃ al̃s
appellant̃ quotidiane diſtributiões.rõ qꝛ diſtribu-
tiones nõ dant̃ reſidentib᷒ ꝫ intereſſentib᷒ diuinis.
vt le.⁊ no.in.c.j.e.ti.li.vj.Ex quo no. ꝙ verbũ reſi
dere verificat̃ in eo q̃ ẽ in loco bñficij lꝫ nõ ſp̃ inter-
ſit diuinis officijs ¶ In glo.fi.in fi.aduerte qꝛ gl.
ſolũ videt̃ excipere exñtes i ſeruitio pape ⁊ epi. vñ
dubitat̃ quid de exñtibus in ſeruitio legati. Doc.
cõiter vident̃ ſentire ꝙ idẽ ſit i legato qõ in epõ q̃-
tũ ad ꝓuinciã ſuã.ar.in.c.ij.de off.le.li.vj.nec ob.
c.ſanc.j.de priuil̃.vbi dicit̃ ꝙ priuilegiũ nõ eſt extẽ
dendũ ex idẽtitate rõnis.qꝛ iſtud nõ ẽ priuilegium
ꝫ ius.⁊ ſic tranſeũt vt dixi cõiter doc.ꝫ ego dubito
vtrũ h̃ dictũ ſit ver̃.ꝑmo qꝛ nõ eſt eadẽ rõ in lega-
to q̃ in papa ⁊ maxime qꝛ aliqui poſſunt eẽ in ſerui
tio pape.⁊ aliqui in ſeruitio legati ⁊ ſic eccl̃ia pate-
ret̃ defectũ miniſtror̃.nec ẽ eadẽ rõ q̃ in epõ quia
epõ facit vnũ corpus cũ canonicis vñ ẽ maior cõio
inter eos q̃ inter legatũ ⁊ canonicos.ar.c.requiſi-
ſti.j.de teſta.⁊.c.quanto.de his q̃ fi.a p̃la.ſine con-
ſen.ca.⁊ ꝑ hoc qõ no.doc.in.c.ſe.vbi reuocãt i du
bium nunq̃d clerici nõ canonici exñtes in ſeruitio
epi gaudeãt hac ꝓrogatiua.⁊ ꝑ maiori pte vident̃
tenere ꝙ nõ qꝛ iure cautũ ẽ de canonicis q̃ faciunt
vnũ corpus cũ epõ. Itẽ põt argui i legato ſicut ar-
guim᷒ in clericis inferiorib᷒ ad epm̃ ⁊ tanto mag̃
qꝛ p̃tãs legator̃ eſt ſupindicta ſeu extraordinaria
iõ reſtrigenda.vt dicit glo.no.in cle.ij.de offi.or.
Itẽ hec mã eſt dãnoſa ipis eccleſijs ⁊ diminuit̃ cul-
tus diuin᷒ q̃ poti᷒ ſunt reſtringenda q̃ relaxanda
Ex quib᷒ infert̃ quid dicendũ de familiarib᷒ cardi
naliũ.ſũt opi.ſed Jo.an.dicit ꝙ hodie papa cõceſ-
ſit oĩbus cardinalib᷒ hãc ꝓrogatiuã reſpectu fami-
liariũ.vñ de iure poſſet attẽtari aliud p̃dictꝭ rõib᷒.
Sed ad vnũ diligent̃ aduertas in practica.nã mul
ti impetrant l̃ras familiaritatis cardinaliũ qui nõ
ſunt vere familiares cardinaliũ ꝫ faciũt vt gaude-
ant priuilegio familiariũ.nã in nullo gaudere de-
bent.pro quo tex.in.c.p̃ce.⁊ bo.tex.in.c.fi.de.v̇b.
ſig.li.vj. ¶ Dubitat̃ etiã in exñtib᷒ i ſeruitio archi-
epi.doc.dicũt ꝙ nõ habeat locũ h̃ in eis.ar.c.paſto
ralis.⁊.c.duo ſil̃.de of.or.ꝫ intellige h̃ reſpectu cle
ricor̃ ſuffraganeor̃ ſuor̃.qꝛ in illis nullã hꝫ p̃tãtẽ
vltra caſus in iure ꝯceſſos.vt in dictis iurib᷒.ſed in
clericis ſue dioceſis idẽ dicendũ qõ in epõ cuꝫ ipſe
ſit epõ in ſua dioceſi.nec dꝫ gaudere minori prero
gatiua imo maiori q̃ epõ in ſua propt̃ excellentiaꝫ

ſue dignitatis// An aũt oẽs canonici exñtes in ſer
uitio epi gaudeant hac prerogatiua. dic ꝙ nõ ꝫ re-
ſtringe vt dicam in.c.ſe. ¶ Nico. Abbas.

Audientiam.

Duo cano
nici abſen-
tes cuꝫ epõ ſeu in eius ſeruitio fructus p̃e
bendar̃ ſuar̃ ꝑcipiũt in abſentia ꝯſtitutiõe eccleſie
ꝯtria nõ obſtãte.h.d. Due ſũt ptes.ſcda ibi decerni
mus.// Primo no.vnũ dictũ ſatis nõbile ꝙ ſtatu-
tũ diſponẽs in mã iuris ⁊ excipiẽs duos caſus al̃s
a iure exceptos nõ videt̃ includere alios caſus ꝑ-
ſus ꝯſilles a iure exceptos.⁊ h̃ iõ qꝛ ex q̃ diſponit i
mã iuris ⁊ non agit ſpecifice derogare iuri recipit
oẽs limitationes iuris.nã de iure nõ reſidentes ꝑ-
uant̃ fructib᷒ ⁊ excipiunt̃ infirmi ⁊ exñtes in ſerui-
tio pape vl̃ epi.ſtatutuꝫ v̇o de quo h̃ excipiebat ſo
lũ duos caſus nec ꝑ h̃ excludit tertiũ caſũ.imo itel-
ligit̃ exceptus ſicut excipit̃ a iure cõi qõ videt̃ mi-
rabile ꝯ illã regulã ꝙ exceptio firmat regulã in caſi
bus nõ exceptis.xxxij.q.vij.dñs.⁊ facit hec littera
opti.in ar.ꝙ ſic caſus except᷒ a iure extendit̃ ad cõ
ſilem caſũ ꝑpter idẽtitatẽ rõnis.ꝓbat̃ in.c.cum di
lecta.de ꝯfir.vti.no.glo.in.l.j.C.de ꝯdi.inde.ita ꝙ
caſus exceptus a ſtatuto vbi diſponit ſtatutũ i mã
iuris.vt ꝓbat̃ h̃.ſi aũt diſponeret ꝯ ius vel p̃ter for
te dicerẽ oppoſitũ.qꝛ caſus exp̃ſſe nõ ꝓuiſus in ſta-
tuto relinquit̃ diſpoſitioni iuris cõis.ar.i.l.cõmo-
diſſime.ff.de li.⁊ poſthu.⁊.c.ſuſceptis.de reſcript̃.
li.vj.⁊.c.in nr̃a.de iniur.// Scdo no.principaliter
ex p̃dictis ⁊ ex tex.ibi. cũ abſentes dici nõ debeãt.
⁊c.ꝙ ſtatutũ diſponẽs in materia iuri verificat̃ etiã
in caſu ficto qñ caſus fictus eſt verus. vel eq̃patur
a iure.qõ eſt etiã bñ no.⁊ clarius probat̃ h̃ q̃ in.c.
p̃ce. Et aduerte qꝛ papa h̃ non intendit indulgere
epõ.nec ſtatutũ de nouo facere ꝫ poti᷒ rñdit de iu-
re interp̃tando ſtatutũ pꝫ ex.v̇.ꝺcernim᷒.⁊ ex rõe
q̃ allegat. ¶ Vltimo no.ꝙ ex fi.l̃re ibi ꝯmorantur
iuncta glo.in.v̇.vt duo.ꝙ epõ põt hr̃e ſecuꝫ duos
ex canonicis eccl̃ie ſue ad ſibi deſeruiendũ ſeu euꝫ
aſſociandũ. Et no.ſc̃p iſtã glo.q̃ videt̃ velle ꝙ epõ
poſſit ad h̃ cogere canonicos qõ non memini alibi
ita exp̃ſſum. ¶ In glo.j.in fi.⁊ põt dici ꝙ h̃ ſtatue-
runt cũ tanta ſolẽnitate vt tollerẽt excuſatiões q̃rũ
dam fundãtiũ ſe forte ſup ꝯſuetudie eccl̃ie de nõ re
ſidendo.vel forte ſm̃ Hoſti.⁊ doc.ꝯſuetudo h̃ erat
in oppoſitũ.vñ voluerũt ſtatuere ꝯ ꝯſuetudinem.
¶ Sed circa h̃ inſurgit no.dubiũ nũq̃d epõ cũ ma-
iori pte canonicor̃ poſſit ſtatuere tollendo ꝯſuetu-
dinẽ in ꝯtrium vt canonici teneant̃ facere reſidẽtiã
⁊ ſentiũt doc.ꝙ ſic.dũmodo h̃ fiat p̃ncipaliter pro-
pter vtilitatẽ eccl̃ie.vt qꝛ patit̃ defectũ in miniſtris
⁊ ꝓſumit̃ h̃ ſi ꝯuertũt fruct᷒ abñtiũ in ſurrogãdis.
vel al̃s in vtilitate eccl̃ie ſecus ſi vellẽt ſibi lucriface-
re fructus abñtium.qꝛ tũc viderent̃ h̃ facere pro-
pter propria cõmoda ⁊ nõ valeret ſtatutũ.vt in.c.
cum omnes.de conſti. Poſſet iudicio meo iſta que
ſtio latius tractari et extendi.nam diceremꝫ ꝙ vbi ec
cleſia ex tali conſuetudine patitur enorme preiudi
cium in diuinis ꝙ etiaꝫ tunc ſolus epũs requiſito
prius cõſilio capituli poterit h̃ ſtatuẽ ſiue capitulũ

velit ꝯſentire ſiue non. ad hoc qđ no. in ſiñ in. c. ij. de conſti. li. vj. in nouella. nā ꝯſuetudo que incipit eē multū grauoſa eccleſijs eſt reuocāda. ar. c. j. de his que fi. a ma. parte ca. nam ⁊ priuilegium apoſtolicū hoc caſu reuocaret. vt videbis in. c. ſe. ſ; vbi nō eſſet tantū preiudiciū q2 eccl'ia bene h3 multos miniſtros. ⁊ tunc poſſet dubitari nūquid etiā cum maiori parte capituli poſſit ep̄s in ꝑiudiciū ſingulorū tollere ꝯſuetudinē. ⁊ crederē ſufficere ꝙ maior pars ꝯſentiat ex quo volūt hoc ſtatuere non propt' cōmoda propria ſ; ad honorē cultꝰ diuini. ar. c. fi. de his qui fi. a ma. parte ca. ⁊. c. cum oēs. de cōſti. ſm vnū intellectū. ¶ Canonicis vero nō ꝯſentientibꝰ forte nō poſſet ſolus ep̄s tollere ꝯſuetudinem eccleſie ex quo neceſſitas nō ſuggerit ꝯ̄rium. q2 ꝯſuetudo eſt ſeruanda ſicut ius. ar. no. in. c. cū ꝯſuetudinis. de ꝯſue. ⁊. d. c. cū omnes. ⁊. c. j. his. xj. di. ¶ In gl. ij. ibi. §. ſtichus. ⁊ facit ille tex. ad deciſionē q̄ōnis. ſ. nunquid q̄libet infirmus debeat hr̄e fructꝰ ꝓbende ſeu diſtributiōes quotidianas. nam de iure cōi infirmus d3 hr̄e etiā illas diſtributiones quotidianas. vt in. c. j. e. ti. li. vj. dicūt hic doc. ⁊ bn̄ ꝙ nō. ſed ille infirmus ꝑcipiet q̄ impedit' reſidere vel intereſſe rōne infirmitatis dūtaxat. vn̄ ſi al's non reſidebat vel nō erat ſolitꝰ reſidere vel intereſſe diuinis. licet tūc infirmaret' nō habebit fructꝰ in abſētia. q2 infirmitas nō ꝓſtitit cām. ar. bo. in. d. §. ſtichus. facit l. ij. ff. ſi quis cau. ⁊ qđ ibi. no. ⁊ qđ in ſi. no. Inno. in. c. ex tranſmiſſa. ē. de ꝓſcrip. qđ no. q2 quotidianū eſt ¶ In glo. ſup. ꝟ. vt duo. no. hāc gl. ad duo ꝓmo ꝙ non omnes canonici exn̄tes in ſeruitio epi gaudēt hac ꝓrogatiua ſ; nō debēt eē plures ꝙ̄ duo ⁊ idē ſentiūt doc. hic in his qui ſūt in ſeruitio pape ⁊ in ſtudentibus etiā in theologia. ⁊ ſic videt' hic reſtringere. c. fi. j. de magi. ⁊ no. hec ꝑpetuo ꝙ ex eodem collegio non debēt eē in ſtudio vltra duos ſi volunt gaudere ꝑuilegio ſtudentiū vt habeāt fructus in abſētia. dicit hic tn̄ Hoſti. ſe putare numerū hūc arbitrariū ita vt potiꝰ vtamur arbitrio i reſtringēdo ꝙ̄ in relaxando. ar. c. j. j. de deci. ⁊. c. ex parte de cenſi. Ego crederē aīaduertēdū q̄litatē ſtatꝰ eccleſie ⁊ loci vn̄ canonici ꝓficiſcūt'. nā ſi eccl'ia multū abūdaret miſtris ⁊ pateret' maximū defectū in viris ſcientificis. ſatis puto ꝙ iſte numerꝰ poſſit excedi. ar. in. d. c. fi. de magiſ. ⁊. c. cū ex eo. de ele. li. vj. naꝫ ꝯ̄riū iure nō ꝓbat'. nec debemꝰ reſtringere illud. c. fi. ita indiſtincte propt' hoc. c. cū ſit longe maior rō ⁊ maior fauor in ſtudētibꝰ in theologia maxie ſuggerēte nc̄citate ꝙ̄ exn̄tibꝰ in ſeruitio epi. ¶ Scđo no. ꝑpetuo iſtā glo. i fi. dū dicit ꝙ vltra duos canonicos nō pōt ep̄s cogere vt ſint in ſeruitio ſuo. ¶ Et no. ꝑmo q̄ ad ſenſū directū vt ſic non poſſit cogere tres vel quattuor vel plr̄es vt aſſociēt eū. Itē no. q̄ ad ſenſū indirectū ſeu ꝯ̄riū vt duos ex canonicis poſſit cogē. ⁊ nō memini de aliq̄ tex. hoc ꝓbāte. ſed facit ſat' in ar. iſte tex. ⁊ iura alle. in. c. de cetero. ē. e. ti. ¶ Vltimo h̄ q̄rit' q̄d in clericis inferioribꝰ nō canonicis vtrū gaudeāt hoc ꝑuilegio ſi ſūt in ſeruitio epi. quidā tenuerūt ꝙ ſic ꝑ idētitatē rōnis. aliq̄ diſputādo tenuerūt ꝯ̄riū qđ Io. an. hoc ꝯcordādo dicit poſſe dici ꝙ in inferioribꝰ ſit nc̄c'ia diſpenſatio epi. in ꝓprijs ꝟo canonicis ſufficit diſpenſatio iuris cōis. dicerē ꝙ aut iſti inferiores deſtinant' per ep̄m ꝓ cōi vtilitate qđ fieri pōt. vt in multis iuribꝰ alle. ꝑ me in. d. c. de cetero. ⁊ h̄ caſu habebūt iſti fructus in abſentia ſine aliq̄ diſpēſatiōe. q2 officiū eoꝝ non d3 eis eē dānoſū. vt in. c. cū nō deceat. de elec. li. vj. aut deſtinant' ꝓ ſeruitio eccl'ie cathedralis. ⁊ puta idē vbi cā ſuggerit eos mittēdi vt q2 reperit' vnꝰ magis induſtrioſus ⁊ magis aptꝰ ꝙ̄ aliꝰ ex canonicis cathedralis eccl'ie. ar. opti. in. c. j. vt eccl'. bn̄fi. ⁊ faciūt no. ꝑ Io. an. in. c. ſi propter tua debita. de reſcrip. li. vj. in nouella. aut ꝓ ſeruitio ſolitꝰ epi ⁊ tūc caſus ē dubiꝰ ⁊ dubitationē inducit. q2 iura iſta loquūt' in canonicis cū quibꝰ ē maior cōio ꝙ̄ cū alijs inferioribꝰ. vt in. c. requiſiſti. de teſta. ſatis poſſet dici ꝙ vrgēte cā gaudeāt h̄ priuilegio. q2 videnť ꝓmouere ſeruitiū eccl'ie cū ep̄s ſit in eccl'ia ⁊ ecōtra. vij. q. j. ſcire debes. ꝑ q̄ tex. h̄ in fi. ibi ꝓ tuo ſeruitio et ipius eccl'ie. ⁊c. Et q2 filij in nc̄citate debēt ſubuenire parentibꝰ. ſ; vbi nc̄citas nō vrgeret tenerē aliam opi. vt nō poſſit ep̄s ſubtrahere debitū ſeruitiū eccleſijs inferioribꝰ aſſumēdo miſtros in familiares ⁊ facit illa rō q2 hec iura loquūt' in canonicis eccl'ie ſue q̄ ſunt membra corpis ſui. ḡ nō debēt extēdi ad alios. cū mā ſit dānoſa eccl'ijs ⁊ nō reperitur oīmoda eadem rō. Quid aūt in ſubditis alterꝰ ꝓlati citra ep̄m: dic vt dixi in. d. c. de cetero. ¶ Vltimo querit' q̄d ſi canonici fecerūt ſtatutū ſuꝑ reſidētia ſ; pꝰmodū eo nō vtunt': dicit Io. an. ꝙ illud tollūt ꝑ ꝯ̄uentionē. j. de ꝓben. ꝑ illoꝝ. ⁊ facit. c. cū acceſſiſſent. de ꝯſti. ¶ No. diligent' hoc dictū. nā ex eo ⁊ iuribꝰ ſtatim alle. poteſt colligi ꝙ ſi ſtatuentes ſcient' fecerūt actū ꝯ̄rium ſtatuto videnť tollere ſtatutū nec req̄ritur fluxus alicuꝰ tp̄is. In lege ꝟo ꝑncipū aliud ē dicendū. nō eni tollit' niſi ꝯſuetudo ſit ꝓſcripta legitimo tp̄e. vt in. c. fi. de ꝯſue. ⁊ facit qđ not. C. y. i. l. ij. C. que ſit lon. ꝯſue. ⁊ qđ dixi in. c. Iohēs. de cle. ꝯiu. ⁊ ſm hoc limita no. in. c. j. de treuga ⁊ pa. ⁊ iura dictā ꝙ ꝑ nō vſum tollit' lex. ⁊c.

C Um ad hoc.

Si eccl'ia patitur miniſtroꝝ defectū priuilegiati ſuꝑ abſentia ꝑ ſubtractionem ꝓuentuū redire cogunt'. h. d. ꝑmo narrat factum. ſcđo prouidet. ibi. vnde mandamꝰ. ⁊ eſt bo. tex. et multū poteſt practicari. ¶ Primo no. ꝙ ſi per priuilegia conceſſa ſuꝑ nō reſidentia eccl'ia patit' graue diſpendium in cultu diuino talia ꝑuilegia ſeruāda nō ſunt. Ex quo infert' ꝙ quēadmodū tollunt' ꝑuilegia ſuperioris ne eccl'ia patiat' defectū in diuino cultu ita ⁊ fortiꝰ tollēda ē ꝯſuetudo ꝯ̄ria. ¶ Scđo no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ cū priuilegiū principis icipit eē ex poſtfacto valde nociuū eccl'ie ē illud ſine mora reuocandū q2 hoc nō ē de intentiōe principis ꝑuilegiare vnū cū graui diſpendio alterꝰ maxime eccl'ie. pro quo bo. tex. in. c. ſuggeſtū. j. de deci. l. ij. §. ſiquis a principe. ff. ne quid in lo. pub. ⁊. c. ſuꝑ eo. de offi. dele. ¶ Tertio no. ꝙ reſpectu inferioris citra papā appellat' hec facultas nō reſidendi licentia ſed reſpectu pape dicit' indulgentia. Ex h̄ enim

arguo ꝙ aliꝰ citra papã nõ põt ↄcedere indulgenti
tiã ſup nõ reſidentia. q: cũ hoc ſit ꝯ ius cõe ⁊ in ꝑiu
diciũ eccłie nõ põt eṗs indulgere. ꝑ q̃. c. dilectꝰ. de
temp. or. ⁊ qd̃ no. glo. de legato. in. c. fi. de here. li.
vj. ſed licentiã ↄcedere põt. q: verbũ licentia nõ im
portat nudã volũtatẽ ſ; ↄceſſionẽ ex cã factã. vt no.
Bar. i extrauag. ad reprimẽdã. ⁊. l. alio hereð. ff. ð
alimen. ⁊ ci. le. licet Inno. aliud ſenſerit. in. c. cum
ad monaſteriũ. in fi. de ſta. regu. nã verbũ licentia
deſcẽdit a verbo licet. ⁊ v̾bum licet ſonat arbitriuꝫ
boni viri. vt no. in locis ꝑalle. põt g̃ inferior citra
papã dare licentiã ex cã abſentandi a bñficio ſ; non
põt dare indulgẽtiã cã. ſ. nõ exñte. ⁊ ita itelligo iſtũ
tex. in eo ꝙ vtit̃ diuerſis vocabulis ¶ Quarto no
ta ⁊ tene menti ꝙ beneficia etiam ſimplicia req̃runt
reſidentiã de iure cõi. nec ſufficit deſeruire ꝑ alium
qd̃ iudicio meo aptiſſime ꝓbat iſte tex. nã h̾ non ſo
lum canonici ſed etiã capellani ⁊ alij ſimplicit̃ bene
ficiati reuocant̃ ad reſidentiã in eccłia vbi ſũt bene-
ficiati nec releuant̃ ponendo ibi vicariũ qd̃ collige
ex eo q: eis nõ venientibꝰ ſuperior facit deſeruire
eccłie ꝑ vicarios ⁊ reſiduũ detracta portione vica-
rioꝝ ↄuertit̃ in vtilitatem eccłie vt hic. ſi eni poſſent
licite per alios deſeruire reſiduũ applicaret̃ eis etiã
ſi eẽt eccłia curata. vt no. ꝓbat tex. in. c. cum ex eo.
de elec. li. vj. ¶ In glo. j. ibi. q: in eo manere debet
⁊c. nota hanc rõnem glo. ⁊ fuit originaliter dictuꝫ
apłi ⁊ tranſũptiue. xxj. q. j. c. j. ⁊ facit hec rõ ꝓ his q̃
dixi. s̃. in no. vt quiſq; teneat̃ ꝑ ſe deſeruire in bñfi
cio q̈uis ſimplici niſi legitima cã eum excuſet. vt in
c. ꝓuenit. de appel. Et aduerte q: gl. dicit ꝙ defectꝰ
miniſtroꝝ fuit legitima cauſa reuocãdi abſentes.
nec aperit vtrum potuiſſet iſte inferior priuilegiuꝫ
ſuperioris reuocare abſq; auctoritate ſupioris. ſed
glo. ſequens ſentit ꝙ nõ. ⁊ cõiungendo iſtã glo. cũ
illa videtur fuiſſe de mente glo. vt ſupior qui priui
legium cõtulit debeat reuocare q: hec ẽ legitima cã
reuocandi. ⁊ h̾ tenuerũt quidã. Alij vero vt Inn.
tenuerũt loquẽdo alternatiue dicẽtes. ꝙ hec reuo-
catio ſit de iure cõi vel de gratia. ſed hoc incidit in
illam q̃onem. nunquid priuilegium ſupioris qd̃ in
cipit eẽ valde nociuũ tertio ipſo facto annullet̃ an
ſit opus recurrere ad ſupiorẽ. ⁊ de hac q̃one dicã
plene in. d. c. ſuggeſtũ. ⁊ vide glo. in regula decet.
de reg. iur. li. vj. ⁊. xxv. q. ij. reſcripta. ⁊ ſatis poteſt
dici vt honeſtũ ⁊ cautũ ſit recurrere ad ſupiorẽ ma
xime vbi allegat̃ enormis leſio. nã cum inferior nõ
poſſit interpretari pape priuilegia. vt in. c. cũ venis
ſent. de iudi. fortiꝰ nõ põt illa tollere cãm ꝑtẽdendo
de quo tñ plenius in. d. c. ſuggeſtum. ⁊ ſic intellige
glo. ſe. ¶ In glo. ij. in fi. innuit hic glo. ꝙ hec priui
legia nõ ſint reuocata ipo facto. q: alſ non fuiſſet
opus facere mentionẽ de priuilegijs. ⁊ intellige ſꝫ
doc. qñ priuilegiũ tenuit a ꝑncipio. q: enormit̃ nõ
ledebat vel ſi ledebat fuit facta mentio de h̾ in pri-
uilegio. tene ſemper menti hoc dictũ doc. ꝙ priuile
gium valde nociuũ eccleſie alicui nõ valet niſi faci-
at mentionẽ de hac enormi leſione. ꝓbo rõne. ꝑn-
ceps in dubio nõ intendit ↄcedere ꝓpriuilegiuꝫ vni
cũ graui diſpendio alterius. l. quotiens. C. de pre-
ci. impe. of. ⁊ in. d. §. ſi quis a principe. g̃ taciturni-
tas inducit ſurreptionẽ. vt in. c. poſtulaſti. s̃. de re
ſcrip. ⁊ per hoc dictũ poteris infringere multa pri
uilegia que emanãt quotidie a romana curia ¶ In
glo. in. v̾. predeceſſoꝝ tuoꝝ ibi nõ extendebat̃ pꝰ
mortẽ illoꝝ. pondera ⁊ no. ſꝑ hanc glo. q̃ innuit in
hac pte ꝙ licẽtia ↄceſſa ꝑ ꝑſidente in aliq̃ officio ſeu
dignitate ad aliq̃d agẽdũ vł nõ ꝑagẽdũ expirat ipo fa
cto per mortem ↄcedentis. vnde ſentit glo. h̾ ꝙ licẽ
tia ↄceſſa ſuper nõ reſidentia expirauit ꝑ mortẽ cõ
cedentis. ſed ꝯ riũ ſentit glo. hic in ſequẽtibus duꝫ
videt̃ requirere leſionẽ eccleſie ⁊ ꝙ ſucceſſor reuo-
cet ꝓ primo dicto. vide gl. quã etiã bene no. in. c. a
nobis. el. j. de ſen. ex. que dicit ꝙ ſen. excõ. ⁊ idẽ eſt
in qualibet alia lata generaliter ſub cõditione expi
rat ꝑ mortem ꝓferentis ex quo nõ habuit ĩ vita ef-
fectũ ↄſũmatum. ad idem põt adduci tex. in. l. fi. ff.
de penis. ⁊ eſt valde no. vbi dicit ꝙ ſi aliquis magi-
ſtratus interdicit alicui ob ſuũ delictũ ne exerceret
certã artẽ tollit̃ h̾ interdictũ ſeu ꝓhibitio ipſo facto
finito magiſtratu illius ſ; ꝙ licẽtia duret niſi ex cau
ſa reuocet̃ poſtmodũ ꝑ ſucceſſorem. vide ſin. Inn.
in. c. qd̃ tranſlationẽ in fi. de of. lega. vbi vult ꝙ in-
dulgentia vel licentia ſemel ↄceſſa non expirat per
mortem ↄcedentis. nec ob. l. fi. q: ꝓcedit in penali.
nos ſumus in beneficio qd̃ debet late interpretari
vt in. c. oli. de. v̾. ſig. ⁊. l. fi. ff. de ↄſti. prin. Et ex hac
rñſione ad. l. fi. collige aliud bonũ dictũ. ꝙ licentia
ſeu indulgentia durat etiã ſi fuerit ſine cãe cogniti-
one data. nam. l. fi. loquit̃ qñ ſine cãe ↄgnitione et
ſine ſententia mgr̃atus interdicit alicui artẽ. ſecus
eni qñ cũ cognitione cãe. vt in. l. fi. ff. de offi. ꝓcon.
no. cõiter per legiſtas. in. d. l. fi. ⁊ ꝓ hoc vide gl. no.
in. c. cũ ex eo. de ele. li. vj. in. v̾. ſeptẽnio. que dic̃ ꝙ
ille qui ſemel ↄceſſit licentiam eundi ad ſtudiuꝫ nõ
põt illam ſine cã reuocare. cũ ergo ipe nõ poſſit ex-
preſſe nec tacite poſt mortẽ. ⁊ notabis ſemꝑ dr̃iam
inter ↄceſſionẽ indulgentiã ſeu licentiã ⁊ inter inhi
bitionẽ ſeu interdictũ alicuiꝰ artis vel alterius fa-
cultatis ¶ In glo. in. v̾. aſſiſij que eſt penul. ibi nõ
vocant̃ ad cões tractatꝰ. no. bene glo. ꝙ capellani
⁊ alij beneficiati in eccłijs collegiatis nõ ſunt de cor
pore collegij canonicoꝝ. ⁊ dic ↄſequẽter ꝙ de ꝑ ſe
nõ poſſunt facere capitulũ ſeu collegium. vide bo.
tex. in. c. dilecta. de exceſ. prela. ⁊ ibi no. facit quod
no. in. c. ij. de inſti. ⁊ dicit Io. an. hic ꝙ iſti poſſunt
vocari aſſiſij. q: portãt onus eccłie. vel etiã dicũtur
quaſi aſſiſini. ſic eni illi ſe exponũt morti dñis obe-
diendo etiã in malũ. de homi. ꝓ hũani. li. vj. ſic etiã
iſti dicunt̃ aſſiſini q: occidũt aĩas canonicoꝝ eis
portãdo mulierculas qd̃ no. ¶ In gl. fi. in fi. ꝯ hanc
ↄcluſionẽ gl. inſurgũt doc. ꝑ id qd̃ glo. ij. dixit. naꝫ
cũ iſte ꝑtriarcha reuocet iſtos abſentes ꝑtextu huiꝰ
mandati apłici nõ hꝫ ꝑtãtem vltra ↄtenta in mãda
to. ſ; h̾ nõ mãdat̃ vt eos ꝓuet ſ; ⁊ cũ licẽtia ꝑdeceſſo
ris. põt glo. verificari q: ſucceſſor põt reuocare ex
cã licentiam ↄceſſam per ꝑdeceſſorẽ. vt hic. ⁊ no. in
d. c. cum ex eo. ⁊ totuꝫ hoc pendet ex illa q̃one quã
ꝓmiſi. vtrũ ipo facto ſint reuocata h̾ ꝓuilegia. ⁊ ho
die ſũt reuocata ipo fcõ. vt in. c. fi. de reſcrip. li. vj.
⁊ dic vt ibi.

Clericos. Priuatur bñficio cleric⁹ nõ reſidens ſi monit⁹ nõ redeat nec iuſtã excuſationẽ allegat. Et nõ diuidit᷑ ⁊ ẽ caſus nõbil. ¶ No. p̃mo ibi abſq̃ licẽtia ꝙ cũ licẽtia p̃lati licite bñficiat⁹ trãſfert ſe ad aliã dioceſim morãdi cã lꝫ bñficiũ ſuũ exigat reſidentiam ita colligit᷑ h̓ a ↄ̃rio. Sed hoc dictũ limitarẽ duob⁹ modis. p̃mo vt licentia ſit ↄceſſa ex cã. nam h̓ importat h̓ verbũ licentia nr̃a. nam ſine cã hoc eṗs facere nõ põt vt dixi in p̃cedenti. c. ſc̃do ꝙ deſeruiat ibi p̱ vicariũ ip̃e abſens. qđ ꝓcedit vbi bñficiuꝫ haberet ſolũ vnũ rectorẽ. nõ eni debet interim carere miniſtri ſuffragio. in. c. cũ ex eo. de elec. li. vj. In collegiatis võ debem⁹ aduertere p̃iudicium eccl̃ie ⁊ legitimitatẽ cauſe. ⁊ ſm̃ hoc q̃nq̃ ſe poterit abſentare abſq̃ eo ꝙ dimittat ibi vicariũ. ar. ſ̃. in. c. primo.

¶ No. vlteri⁹ ibi ſi moniti. ⁊ ibi ſpoliare. ꝙ ↄ̃ n̄ reſidentẽ nõ requirit᷑ ordo iudiciari⁹ ſed ſufficit monitio p̃cedẽs ⁊ facti ſpoliatio ſubſequẽs. dixi latius i c. ex parte. ſ̃. eo. ¶ Querit᷑ in quib⁹ eccleſijs ſeu beneficijs habꝫ locũ diſpoſitio hui⁹. c. dicit Inn. ꝙ in eccleſijs curatis. Item in alijs bñficijs ſimplicibus que requirunt reſidentiã ex priuilegio ſtatuto vel ↄſuetudine in nõ exigentib⁹ reſidẽtiã nõ hꝫ locum q2 ex quo nõ tenent᷑ reſidere pñt ſe abſẽtare. ⁊ h̓ bñ notabis. ſed adde dictũ Inno. in. c. ex tue. ſ̃. eo. vt poſſit ſe abſẽtare nõ tñ vagãdo. q2 ex h̓ ſolo delicto vagationis põt priuari. vij. q. j. nõ oꝫ. cũ ſe. ⁊ dicit poſtmodũ Inno. de iure cõi om̃e bñficiũ requirit reſidentiã. Hoſt. Jo. an. ⁊ antiquiores apti⁹ loquũtur. dicũt eni ꝙ oĩa bñficia q̃ dant᷑ in titulũ ſiue ſint vicarie ſiue modice eſtimatiõis vt. xx. ſol. req̃runt reſidentiã de iure cõi. ſecus ſi nõ darẽt᷑ in tituluꝫ ſ; ſtipendiũ. vtputa ſi alicui pauperi dat᷑ poſſeſſio eccleſie ad vitã vel precariũ. vt. xij. q. j. q2 tua. iſti eni nõ tenent᷑ ad reſidentiã. ⁊ no. ſemp̱ hanc regulam ⁊ facit. c. ↄquerente. ſ̃. e. ⁊. c. ſ̃. proximo. ⁊. c. ex p̃te de offi. vica. c. p̱uenit. de appel. ⁊. c. ſanctoꝝ. lxx. di.

¶ In glo. ij. in fi. no. ex glo. quattuor modos q̃b⁹ bñficiũ habet᷑ pro derelicto ⁊ ſtatim ↄferri põt abſq̃ alia monitione. ⁊ quaten⁹ glo. loquit᷑ de effecto milite. dic vt dixi in. c. fi. ſ̃. de cle. ↄiu. ſ; pondera h̓ vltimũ dictũ. requirit eni vt bñficiũ ſit curatũ ad h̓ vt vacet primũ curatũ. ⁊ ſic videt᷑ velle iſta glo. ꝙ in beneficijs nõ curatis nõ introducitur vacatio p̃mi p̱ adeptionẽ ſecũdi. Inno. hic diſtinguit. ꝙ aut bñficia nõ expoſcũt reſidentiã aut ſic. p̃mo caſu nõ inducit᷑ vacatio primi. ſecũdo cãu aduertenda eſt triplex ſpẽs reſidentie. quedã eni bñficia requirũt reſidentiam perpetuã. quedã vero ad tp̃s. quedã requirũt reſidentiã nõ ſimplicit᷑ ſed cauſatiue. vt q2 inducũt priuationẽ fructus niſi reſideatur In p̃ma qualitate ſeu ſpecie inducit᷑ ſm̃ eum vacatio primi ipſo facto p̱ adeptionẽ ſc̃di. In ſecũda qualitate nõ inducit᷑ vacatõ cũ poſſit deſeruire vtriq̃ ex quo ad tempus requirit reſidentiam. In tertia etiã nõ vacat primũ ſed ſatis ẽ ꝙ careat fructibus ꝓut habet ſtatutũ ſeu cõſuetudo. Et no. bene hec verba Inn. nõ eni memini alibi legiſſe. ¶ Sed aduerte bene ad primũ mẽbrũ. nã videt᷑ eſſe ↄ̃. c. de multa. j. ti. ꝓxi. nã ſpeciale eſt ibi in curatis dignitatib⁹ ⁊ p̱ſonatib⁹ vt p̱ adeptionẽ ſecũdi vacet primũ ip̃o facto ſ; ſec⁹ in ſimplicib⁹. Jo. tñ cal. ſequit᷑ dictũ Inno. ꝓpter idẽtitatẽ rõnis. nã ius penale extendit᷑ hoc cãu. fac. c. q̃uis. in fi. de elec. li. vj. nã rõ incõpaſſibilitatꝭ inducit priuationẽ primi in curatis que rõ militat in nõ curatis ex q̃ exigũt reſidẽtiã ↄtinuã. hoc etiã dictũ reperio ſecutũ fuiſſe Fre. de ſenis ↄſilio. cxv. in fi. nihil tñ adducit ſed bñ allegat dictũ Inn. p̱ hoc eni dicto vide. glo. no. in cle. gr̃e. de reſcrip. que videt᷑ approbare dictũ Inno. ſ; Jo. an. in addi. ſpe. e. ti. in fi. videt᷑ reuocare illã glo. ſuaꝫ ⁊ originalit᷑ fuit dictũ Old. ↄſi. dxxv. vbi hoc dictũ Inno. impugnate. idẽ ſequit᷑ do. car. ⁊ Pe. d̃ ancha. j. ti. ꝓxi. c. d̃ multa fundans ſe p̱ illud. c. de multa. qđ ſpecifice loquit᷑ in curatis. Cõcluderẽ ſic iſtũ articulũ ꝙ aut quis habet ius ad rem aut in re. primo caſu p̱ adeptionẽ ſc̃di bñficij requirentis reſidentiã ad qđ cõpetebat ius ẽ incõpatibile cũ ſecũdo de iure. ⁊ ita p̱prie loquitur tex. in. d. cle. gratie. ⁊ hoc caſu poteſt ſaluari glo. illius cle. nam facilius p̱dit᷑ ius ad rẽ q̃ꝫ in re. vt. c. penul. de preben. li. vj. ſic etiam loquit᷑. c q̃uis. preallegꝫ. nec ex toto illud. c. ↄtinet penam. Pro cuius intellectu vide Jo. an. in regula odia. d̃ regu. iur. li. vj. in mercu. i fi. nec inducitur vacatio ex terminis. c. de multa. ſed ex tacita renũciatione ⁊ ſic loquitur tex. in. d. cle. Secũdo caſu cũ querit᷑ de iure in re aut acceptat beneficiũ requirens reſidentiam extra dioceſim ⁊ ibi cõmorat᷑ ⁊ tũc tacite inducit᷑ primi renũciatio niſi aliud appareat expreſſe de mente ipſius. ⁊ ſic intellige glo. in. c. ex p̃te. ſ̃. e. ⁊ Inno. in. c. ex tue. eo. ti. aut acceptat bñficium in eadem dioceſi vbi eſt primũ. ⁊ tunc puto ꝙ q̃ntũcũq̃ vtrũq̃ requirat reſidentiam nõ inducit᷑ p̱uatio ipſo facto. q2 hoc iure nõ cauetur ⁊ pena nõ eſt imponenda ipſo iure niſi ſpecifice cauta ſit in iure. vt no. glo. in. c. fi. de iure pa. nõ ob. c. de multa. quia nõ eſt eadẽ rõ in ſimplicibus licet reſidentiã exigãt ſicut in curatis q̃m in curatis ſubeſt periculum animarũ q2 impoſſibile ẽ vt vtriq̃ poſſit deſeruire. et iõ vbi mai⁹ p̱iculũ ibi caut⁹ ⁊ celeri⁹ fuit ꝓuidẽdũ vt in. c. vbi p̱iculũ. de elec. li. vj. ſ; in ſimplicibus nõ ẽ hoc p̱iculũ merito nõ inducit᷑ pena p̱uationis ipſo iure q̃nimo poſſet attentari vt p̃ciſe non priuetur altero ſed detur ſibi arbitrium retinendi qđ velit. ar. c. referente. ⁊. c. preterea. j. ti. proxi. ⁊ hoc no. q2 quottidianum.

Additio. In glo. fi. no. bñ. iſtã gl. ex qua habes que ſit excuſatio rõnabilis ex qua poſſent notari multa.

¶ De prebendis ⁊ dignitatibus Rubrica.

¶ Continuatur quia clerici non poſſunt honeſte viuere niſi habeant prebendas vnde vite neceſſaria percipiãt merito poſt rubricas p̃cedentes ſubijcitur iſta. Et quid ſit prebenda dic vt no. glo. in. c. cũ. M. de ↄſti. ⁊ vide qđ d̃r i. c. dilecto. j. eo. Quid aũt ſit dignitas ꝓicã in. c. de multa. j. eo.